

**A
MÁRK SZERINT VALÓ
SZENT EVANGÉLIUM**

**ŐSEREDETI ALAKJÁBA
VISSZAÁLLITVA**

**AZ EREDETI HELLÉN NYELVBŐL
MAGYARRA FORDITOTTA**

KECSKEMÉTHY ISTVÁN

NYOMATOTT A LYCEUM-KÖNYVNYOMDÁBAN CLUJ-KOLOZSVÁR

1927

**A
MÁRK SZERINT VALÓ
SZENT EVANGÉLIUM**

**ŐSEREDETI ALAKJÁBA
VISSZAÁLLITVA**

**AZ EREDETI HELLÉN NYELVBŐL
MAGYARRA FORDITOTTA**

KECSKEMÉTHY ISTVÁN

**NYOMATOTT A LYCEUM-KÖNYVNYOMDÁBAN CLUJ-KOLOZSVÁR
1927**

Minden jog fenntartva.

ELŐSZÓ.

Mégis csak kell valamit mondanom előljáróban.

Ez nem zengzetes új fordítás, nem is az evangélium versbe szedése; hanem annak lehető legeredetibb alakjába való visszaállítása szöveg, versforma és szerkezet tekintetében egyaránt.

A szöveget a rendelkezéseimre álló nyomtatott kiadások (az általánosan elfogadott u. n. textus receptus és a legtekintélyesebb kritikai kiadások) alapján a ritmus útmutatása szerint állapítottam meg. A fordításban pedig az aoristost és imperfectumot mindenütt szabatosan megkülönböztettem, amit a magyar bibliafordítások a „valák“-tól való érthetetlen irtózás következményeképpen egyre jobban elhanyagoltak és összezavartak, nyelvünk színező erejének és szabatoságának nem kevés kárára. Én a „valá“-kat bátran visszaállítottam. Ezt kívánta a műfaj és versforma természete is.

A szabad verselésnek ez a formája, mely napjainkban a modern irodalomban újból kezd tért hódítani, a római császárság korában volt virágzó. De a bibliai irodalomban még régibb, mert úgy tekinthető, mint az ősi prófétai verselés egyenes leszármazottja. Itt nem a hosszú és rövid, vagy hangsúlyos és hangsúlytalan szótagok váltakozása adja a nyelv muzsikáját; hanem a gondolatok összecsengő ritmusa. A vers alapformája a párvers (distichon) és a hármavers (tristichon). Ezekből vannak a különböző versszakok (strófák) összeállítva. És a vers célja nem a nyelv külső muzsikájának létrehozása; hanem a gondolatok benső összefüggésének kicsendítése. Olyan finom mennyei muzsika zendül itt meg, amit igazán csak azok vesznek észre, akik a földről áron vétettek meg.

Az evangélium szerkezete pedig megfelel annak a legősibb keresztyén hitvallásnak, hogy „Jézus a Krisztus“. Két főrészt oszlik: az első főrész arról szól, hogy Jézus megkötözi a sátánt; a második arról, hogy Krisztus legyőzi a halált. A kettő együtt tehát az Isten fiának nagy váltságművét tárja elénk. Mindenik főrész 3—3 könyvre oszlik; mindenik könyv 4—4 énekre; és mindenik ének 3—3 jelenésre. Van benne tehát összesen 6 könyv, 24 ének és 72 jelenés.

Aki egy nem egészen felületetes tekintetet vet erre a fordításra, annak nem kell tovább magyaráznom, mennyire téves az a felfogás, ami ma is uralkodik még, hogy ez az evangélium Jézusnak életrajza. Én szent eposznak neveztem. Ezen, úgy hallom, némely gyengéd lelkek meg is botránkoztak; noha hozzá tettem, hogy ezt a szót csak jobb hiányában alkalmazom. Azt akarom vele kifejezni, hogy ez az evangélium nem krónikás ének,

hanem egy olyan műalkotás, mely hőst és annak munkáját művészi, eleven egységben állítja elénk. Nem az események történeti sorrendje a fődolog; hanem Jézus nagy alkotó művének az ő jelleméből való kibontakozása. Nevezhetném drámának is (bocsánat a szóért); mert nem elbeszéléseket ad Jézusról, hanem Őt magát beszélteti és cselekedtetni, mindig úgy, hogy környezete is beszédes hűséggel áll előttünk. Minden jelenése valószínű jelenés, a való életből azon frissiben kikapott eleven darab; oly szemléletes, hogy szinte testi szemünkkel látjuk a nélkül, hogy alakító személynél kellene megjelenítenünk.

De azért még sem eposz és még sem dráma. Valami egészen külön műfaj, Evangélium. Első főrésze valami csodálatos mélységgel tudja velünk megéreztetni, hogy Jézusnak édes, szelid személye hogyan tölti be ezt az egész vad és nyomorult világot gyógyító munkával, szeretetteljes gondokkal; második főrésze pedig földöntúli fényt áraszt el e földi világ felett, a Krisztus világának fényét, mely mindent megszentel, mindent átalakít: a szenvedést boldogsággá, a terhet édes szolgálattá, a halált diadalmas életté.

Ákik ezt a könyvet lélekkel olvassák, úgy járnak, mint a tanítványok a megdicsőülés hegyén: utóbb nem látnak mást, csak Jézust egyedül önmagukkal.

A fordító.

A Márk szerint való szent evangélium.

ELSŐ FŐRÉSZ.

Jézus megkötözi a sátánt.

Jézus személyisége. — Munkája. — Nehézségei.

ELSŐ KÖNYV.

Jézus személyisége.

Szerelmes Fiú. — Hatalmas mester. — Kegyes bűnbocsátó. — Bűnösök barátja.

I. ÉNEK.

Szerelmes Fiú.

Kiáltó szó a pusztában. — Kiben kedvet leltem. — Diadal a sátán felett.

1. JELENÉS.

Kiáltó szó a pusztában.

- I. 1. Jézus Krisztus, az Isten Fia, evangéliumának kezdete,
2. Mint meg van írva a prófétáknál:
Ime én elbocsátom az én követemet a Te színed előtt,
Aki elkészíti a te útadat;
3. Kiáltó szó a pusztában: Készítsétek az Úrnak útját,
Egyengessétek el ösvényeit!
4. Keresztel vala János a pusztában, és prédikál vala
Bűnbánat keresztséget bűnbocsánatra.
5. És kimegy vala hozzá az egész júdeai tartomány
És a jeruzsálemiek mind;
És megkeresztelkednek vala általa a Jordán folyóban,
Vallást tévén bűneikről.

2. JELENÉS.

Kiben kedvet leltem.

6. És János teveszőr ruhát visel vala,
És bőrvet a dereka körül;
És sáskát és erdei mézet eszik vala.
7. És prédikál vala, mondván: Utánam jön az,
Aki nálam erősebb, kinek nem vagyok méltó,
Hogy lehajolván megoldozzam a saruszíjját.
8. Én vízzel kereszteltelek titeket,
Ő pedig Szentlélekkel fog keresztelni benneteket.

- I. 9. És lőn azokban a napokban, eljőve Jézus
A Galileai Názáretből ;
És megkeresztelkedék a Jordánban János által.
10. És azonnal, amint feljött a vízből,
Látá az eget megnyilni,
És a Lelket, mintegy galambot, Ő rá leszállani.
11. És szózat lőn az égből :
Te vagy az én szerelmes Fiam, kiben kedvet leltem.

3. JELENÉS.

Diadal a sátán felett.

12. És a Lélek azonnal kihajtá őt a pusztába.
13. És vala a pusztában negyven napig, kísértetvén a Sátán által ;
És vala a vadakkal, és az angyalok szolgálnak vala néki.
14. Miután pedig János fogságba vették, elméne Jézus Galileába,
Prédikálván az Isten országának evangéliumát,
15. És mondván, hogy bétölt az idő és elközelített az Isten országa,
Térjetek meg, és higgyetek az evangéliumban.

II. ÉNEK

Hatalmas Mester.

Hatalma az emberi lelkeken. — A tisztátalan lelkeken. — A betegségeken.

4. JELENÉS.

Hatalma az emberi lelkeken.

16. És amint a Galilea tengere mellett jár vala, látá Simont,
És Andrást, annak fivérét,
Amint hálót vetnek vala a tengerbe, mert halászok valának.
17. És monda nekik Jézus :
Jertek utánam, és emberhalászokká teszlek benneteket !
18. És tüstént elhagyván hálóikat, követék Őt.
19. És kissé tovább menvén, látá Jakabot, a Zebedeus fiát,
És Jánost, annak fivérét ;
Azokat is a hajóban, amint igazgatják vala a hálókat.
20. És azonnal elhívá őket ;
És atyjokat, Zebedeust a hajóban hagyván a napszámosokkal,
Elmenének Ő utána.

5. JELENÉS

Hatalma a tisztátalan lelkeken.

21. És bemenének Kapernaumba.
És mindjárt szombaton elmenvén a zsinagógába, tanít vala.
22. És megilletődnek vala tanításán ;
Mert úgy tanítja vala őket, mint akinek teljhatalma van,
És nem úgy, mint az írástudók.
23. És épen vala az ő zsinagógájokban egy ember
Tisztátalan lélekben, és felkiálta,
24. Mondván : Mi közünk hozzád, Názáreti Jézus ?
Jöttél minket elveszíteni ?
Ismerlek, ki vagy : az Istennek Szentje.

- I. 25. És megdorgálá Ot Jézus, mondván :
Némulj meg, és menj ki belőle !
26. És megráztván azt a tisztátalan lélek,
És kiáltván nagy hangon
Kiméne belőle, 27. és elálmélkodának mind.

Úgy, hogy egymást kérdezik vala, mondván : Mi ez ?
Új tanítás teljhatalommal :
Parancsol a tisztátalan lelkeknek is,
És engedelmeskednek néki.

28. És kiméne az Ő hire azonnal Galilea egész környékére.

6. JELENÉS.

Hatalma a betegségekben.

29. És mindjárt, amint a zsinagógából kijöttek,
Menének a Simon és András házába Jakabbal és Jánossal.
30. A Simon napa pedig fekszik vala lázban ;
És azonnal szólának néki ő felőle, 31 és hozzá járulván,
Felkelté azt, megfogván a kezét.
És elhagyá azt a láz azonnal, és szolgál vala nékik.
32. Amint pedig este lőn, mikor leszállt a nap,
Hozzá vivék a rosszul lévöket és az ördögösöket mind ;
33. És az egész város össze vala gyűlve az ajtónál.
34. És meggyógyíta sok különféle betegségekben rosszul lévöt ;
És sok ördögöt kiűz vala.
És nem engedi vala beszélni az ördögöket, mivelhogy ismerték Őt.

I. ÉNEK.

Kegyves bűnbocsátó.

Ördögöket űz. — Belpoklost tisztít. — Bűnöket bocsát.

7. JELENÉS.

Ördögöket űz.

35. És igen korán, még éjszaka, felkelvén, kiméne,
És elméne egy puszta helyre, és ott imádkozik vala.
36. És követék Őt Simon és akik vele valának.
37. És meglelék Őt és mondának néki, hogy mindenki Téged keres.
38. És monda nékik : Menjünk máshová, a szomszéd városkákba ;
Hogy ott is prédikáljak, mert azért jöttem ki.
39. És elméne és prédikál vala az ő zsinagógáikban,
Az egész Galileában, és ördögöket űz vala.

8 JELENÉS.

Belpoklost tisztít.

40. És jöve hozzá egy belpoklos, kérvén Őt és térdre esve mondván néki,
Hogy, ha akarsz, megtisztíthatasz engem.
41. És Jézus könyözületre indulván, kezét kinyújtva, illeté azt ;
És monda néki : Akarom, tisztulj meg !
42. És azonnal eltávozék attól a belpoklosság, és megtisztula.
43. És megfenyegetvén őt, azonnal elküldé őt.

- I. 44. És monda néki: Vigyázz, senkinek semmit ne szólj; hanem eredj,
Mutasd meg magadat a papnak,
És vidd fel tisztulásodért, amiket rendelt Mózes, bizonyságul nékik.
45. Az pedig kimenvén, kezde sokat prédikálni és elhiresztelni a dolgot,
Ugy, hogy Ő már városba nyilvánosan be sem mehetett;
Hanem kívül, pusztá helyeken vala, és menének Hozzá mindenünnen.

9. JELENÉS.

Bűnöket bocsát.

- II. 1. És ismét beméne Kapernaumba napok mulva,
És meghallaték, hogy otthon van.
2. És összegyülének sokan, hogy már az ajtó előtt sem fértek,
És beszéli vala nékik az igét.
3. És jövének, kik egy gutaütöttet hoznak vala hozzá négyen emelve
4. És nem bírván hozzá vinni a sokaság miatt,
Lebonták a fedelet, ahol vala, és áttörvén, leereszték az ágyat,
Amelyen a gutaütött fekszik vala.
5. Látván pedig Jézus az ő hitöket, monda a gutaütöttnek:
Gyermekem, megbocsáttattak a te bűneid.
6. Ülnek vala pedig ott némelyek az írástudók közül,
És okoskodnak vala szívökben:
7. Mit beszél ez így? Káromlást szól! Ki bocsáthat bűnöket,
Ha nem egyedül az Isten?
8. És tüstént észrevévén Jézus az ő lelkében,
Hogy így okoskodnak magokban,
Monda nékik: Mit okoskodtok ezeken a ti szivetekben?
9. Mi könnyebb? Azt mondani a gutaütöttnek:
Megbocsáttattak a te bűneid; vagy azt mondani:
Kelj fel, vedd fel az ágyadat és járj?
10. Hogy pedig megtudjátok, hogy teljhatalma van
Az Ember Fiának a földön bűnöket bocsátani,
Monda a gutaütöttnek: 11. Neked mondom, kelj fel,
Vedd fel az ágyadat és eredj a te házadhoz.
12. És felkele, és azonnal felvévén az ágyat,
Kiméne mindeneknek színe előtt,
Ugy, hogy mind elcsodálkozáznak és dicsőíték az Istent,
Mondván, hogy ilyet soha nem láttunk.

IV. ÉNEK.

Bűnösök barátja.

Betegek orvosa. — Üdvre várók völegénye. — A szombat Ura.

10. JELENÉS.

Betegek orvosa.

13. És kiméne a tenger mellé;
És az egész sokaság hozzámegy vala és tanítja vala őket.
14. És elmenőben látá Lévit, az Alfeus fiát, a vámnál ülni,
És monda néki: Kövess engem; és felállván, követé Őt.

II. 15. És lőn, hogy amint Ő asztalhoz üle annak házában,
Sok vámszedő és bűnös is asztalhoz üle Jézussal
És tanítványaival, mert sokan valának és követik vala Őt.

16. És a farizeus irástudók, mikor látták,
Hogy együtt evett a bűnösökkel és vámszedőkkel,
Mondának az ő tanítványainak:
Hogy a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt eszik!

17. És mikor meghallotta Jézus, monda nékik:
Nem az egészségeseknek kell orvos, hanem a betegeknek;
Nem igazakat hívni jöttem, hanem bűnösöket.

11. JELENÉS.

Üdvre várók völegénye.

18. És János tanítványai és a farizeusok böjtölnek vala;
És jövének és mondának néki:
Mért, hogy a János tanítványai és a farizeusok böjtölnek,
A te tanítványaid pedig nem böjtölnek?

19. És monda nékik Jézus: Avagy tudnak-é a lakodalmások,
Míg a völegény velök van, böjtölni?
Amíg a völegény velök van, nem tudnak böjtölni;

20. De jönnek napok, mikor elvétetik tőlük a völegény,
És akkor böjtölnek majd azokban a napokban.

21. Senki új posztóból való foltot nem vet ó-ruhára,
Máskülönbben elszakít a folt belőle,
Az új az óból és nagyobb szakadás lesz.

22. És senki nem tölt új bort ő tömlőkbe;
Máskülönbben elszakítja a bor a tömlőket,
A bor is kiömlik, a tömlők is elvesznek. Hanem új bort új tömlőkbe.

12. JELENÉS.

A szombat Ura.

23. És lőn, hogy szombaton vetések közt ment el,
És tanítványai kezdték a kalászokat tépve tenni az útát.

24. És a farizeusok mondának néki:
Íme mit cselekesznek szombaton, amit nem szabad.

25. És monda nékik: Soha sem olvastátok,
Mit cselekedett Dávid, mikor szükségbe jutott
És megéhezék ő és a vele valók?

26. Hogyan ment be az Isten házába Abjátár főpap alatt,
És ette meg a szent kenyereket,
Melyeket nem szabad megenni csak a papoknak,
És adott a vele lévőeknek is?

27. És monda nékik: A szombat lett az emberért,
És nem az ember a szombatért.

28. Annakokáért ura az Embernek Fia a szombatnak is.

- III. 1. És beméne ismét a zsinagógába és vala ott egy ember,
Akinek elszáradt volt a keze.
2. És figyelnek vala reá, vajon szombaton meggyógyítja-e azt ;
Hogy vádat emeljenek ellene.
3. És monda az embernek, akinek elszáradt vala a keze :
Kelj fel; a középre. 4. És monda azoknak :
Szabad-é szombatnapon jót cselekedni, vagy rosszat cselekedni ;
Életet menteni vagy ölni ?
- Azok pedig hallgatnak vala, 5. és körül nézván őket haraggal,
Bánkódva szívők keménysége miatt,
Monda az embernek : Nyújtsd ki a kezedet ! És kinyújtá.
És helyre állítaték az ő keze.
6. És kijövé a farizeusok azonnal a herodiánusokkal,
Tanácsot tartának ellene, hogy Őt elveszítsék.

MÁSODIK KÖNYV.

Jézus munkája.

Harc a sátán ellen. — Magvetés. — Az ige benső ereje. — Az ige hatalma.

V. ÉNEK.

Harc a sátán ellen.

Hajó készletben. — Tanítványok kiküldése. — A sátán megkötözése.

13. JELENÉS.

Hajó készletben.

- III. 7. És Jézus visszavonula tanítványaival a tengerhez,
És Galileából nagy sokaság követé Őt.
És Judeából 8. és Jeruzálemből és Idumeából és Jordánelvéről
És Tyrus és Sidon környékéről
Nagy sokaság, hallván miket cselekedett, jöve Ő hozzá.
9. És monda tanítványainak, hogy egy kis hajó álljon készen számára
A sokaság miatt, hogy össze ne szorítsák Őt.
10. Mert sokakat meggyógyított, annyira, hogy megrohanák Őt,
Hogy Őt illessék, valakiken csapások valának.
11. És a tisztátalan lelkek, mikor Őt meglátták, elébe borulának
És kiáltának, mondván, hogy Te vagy az Isten Fia!
12. És sokat fenyegeti vala őket, hogy nyilvánvalóvá ne tegyék Őt.
14. JELENÉS.
Tanítványok kiküldése.
13. És felméne a hegyre, és magához szólítá akiket Ő akara.
És odamenének hozzá, 14. és megtón tizenkettőt,
Hogy legyenek ő vele és hogy elküldje őket prédikálni,
15. És legyen teljhatalmuk kiűzni az ördögöket.
16. Megtevé azért a tizenkettőket, és adá Simonnak a Péter nevet.
17. És Jakabot a Zebedeus fiát, és Jánost, a Jakab testvérét;
És adá nékik a Boanerges nevet, ami: Mennydörgésfia.
18. És Andrást és Filepet és Bertalant és Mátét és Tamást
És Jakabot; az Alfeus fiát, és Taddeust,
És a Kananeabeli Simont 19. és Judás Iskariótest, aki el is árulta Őt.

15. JELENÉS.

A sátán megkötözése.

És haza méne, 20. és ismét sokaság gyülekezék össze,
Úgy, hogy még kenyeret sem ehetnek vala.

- III. 21. És meghallván környezetete, kijövének Őt megfogni,
Mert azt mondják vala, hogy magán kívül van.
22. És az írástudók, akik Jeruzsálemből jöttek vala alá,
Azt mondják vala, hogy Belzebul van benne,
És, hogy az ördögök fejedelme által úzi ki az ördögöket.
23. És magához szólítván őket, példázatokban monda nékik:
Hogyan űzhet ki sátán sátánt?
24. Akár, ha egy ország önmagában meghasonlik,
Nem állhat meg az az ország;
25. Akár, ha egy ház önmagában meghasonlik,
Nem állhat meg az a ház.
26. És, ha a sátán önmagára támadt és meghasonlott,
Nem állhat meg, hanem vége van.
27. Csakhogy nem bírja senki, az erősnek házába bemenvén,
Annak felszerelését elzsákmányolni,
Csak, ha előbb az erőset megköti, és akkor zsákmányolja ki házat.
28. Bizony mondom néktek:
Hogy minden megbocsáttatik az emberek fiainak,
A bűnök és a káromlások, akármennyit káromkodnak;
29. De, aki a Szentlélek ellen szól káromlást,
Soha nem nyer bocsáratot, hanem örök bűnben bűnös.
30. Mert azt mondják vala, hogy tisztátlan lélek van benne.

VI. ÉNEK.

Magvetés.

Jézus családja. — Szántóföldjei. — Különböző termések.

16. JELENÉS.

Jézus családja.

31. És eljövének fivérei és anyja és künt megállván,
Küldének hozzá, hivatván Őt.
32. És sokaság ül vala körülötte, és mondának néki:
Imé anyád és fivéreid künt keresnek téged.
33. És felelvén nékik monda: Ki az én anyám, és fivéreim?
34. És körülnézvén a körülötte körben ülőkön, monda:
Imé az én anyám és az én testvéreim!
35. Mert valaki cselekszi az Isten akaratát, az az én fivérem,
És az én nővérem és az én anyám.

17. JELENÉS.

Jézus szántóföldjei

- IV. 1. És ismét elkezde tanítani a tenger mellett,
És gyülekezék hozzá nagy sokaság.
Úgy, hogy Ő bemenvén a hajóba, leüle a tengeren,
És az egész sokaság a tenger mellett a földön vala;
2. És sokat tanítja vala őket példázatokban.

És mondja vala nékik tanításában: **3** Halljátok meg!

Imé kiméne a magvető vetni, **4** és lőn vetés közben:
Egyik esék az út mellé, és jövének a madarak és felevék azt.

- IV. 5. Más pedig esék a köves helyre, ahol nem vala sok földje;
 És tüstént kikele, mert nem vala mély földje.
6. De napkeltével lesüle, és mert nem vala gyökere, kiszárada.
7. És más esék a tövisek közé, és felnövének a tövisek
 És megfojták azt és gyümölcsöt nem ada.
8. És mások esének a jó földbe, és adnak vala gyümölcsöt,
 Miután kikeltek és felnevedtek vala;
 És hoza egy harmincat és egy hatvanat és egy százat.
9. És monda: Akinek van füle hallani, hallja!

18. JELENÉS.

Különböző termések

10. És mikor egyedül vala, megkérdek tőle
 A körülötte lévők a Tizenkettőkkel a példázatokat.
11. És monda nékik: Néktek adatott
 Ismerni az Isten országának titkát, azoknak pedig
 Kik kívül valók, példázatokban lesz minden.
12. Hogy nézvén nézzenek, és ne lássanak,
 És hallván halljanak és ne értsenek, nehogy megtérjenek
 És megbocsáttassanak nékik bűneik.
13. És monda nékik: nem értettétek meg ezt a példázatot.
 És hogy értitek meg a példázatokat mind?
14. A magvető az ígét hinti; **15.** ezek pedig az út melléke:
 Ahova hintetik az ige, és mikor meghallják,
 Tüstént eljön a sátán és elragadja a beléjük hintett ígét.
16. És ezek hasonlóképen a köves helyen behintettek,
 Akik mikor hallják az ígét, azonnal örömmel fogadják azt:
17. És nincs gyökerük magukban, hanem állhatatlanok;
 Aztán, ha nyomás vagy üldözés lesz az ígéért, tüstént elbotlanak.
18. És mások azok, akik a tövisek között hintettek be.
 Ezek azok, akik az ígét hallják,
19. És a világnak gondjai és a gazdagságnak csalárdsága
 És az egyebek körüli kívánságok
 Bemenvén megfojtják az ígét és gyümölcsstelenlé lesz.
20. És ezek azok, akik a jó földön hintettek be:
 Akik hallják az ígét és befogadják,
 És teremnek, egy harmincat és egy hatvanat és egy százat.

VII ÉNEK.

Az ige benső ereje

Világosság. — Termő erő. — Kis kezdet, nagy eredmény.

19. JELENÉS

Világosság.

21. És monda nékik: Vajon azért jön a mécs, hogy véka alá tétessék?
 Vagy az ágy alá? Nem, hogy a mécstartóba tétessék?
22. Mert nincs semmi titok, ha nem azért, hogy megnyilvánuljon;
 Nem is történt elrejtve, ha nem azért, hogy világosságra jöjjön.
23. Akinek van füle hallani, hallja!

- IV. 24. És monda nékik: Meglássátok, mit hallotok!
 Amely mértékkel mérték,¹⁾
 Azzal mérettetik néktek, ráadás is adatik néktek.
25. Mert akinek van, adatik annak;
 És akinek nincs, amije van is, elvétetik attól.

20. JELENÉS

Termő erő.

26. És monda: Ugy van az Isten országa, mint, ha egy ember
 Elveti a magot a földbe,
 27. És elalszik és felébred éjjel és nappal, és a mag kikel,
 És felnő, nem tudja hogyan.
28. Magától hoz a föld termést, előbb füvet, azután kalászt;
 Aztán teljes szemet a kalászban,
 29. Mikor pedig kész van a termés, azonnal rá küldi a sarlót;
 Mert elérkezett az aratás.

21. JELENÉS.

Kís kezdet, nagy eredmény.

30. És mondja vala: Mivel ábrázoljuk ki az Isten országát,
 Vagy mely példázatba tegyük?
 31. Mint a mustármaggal, mely, mikor el van vetve a földbe,
 Kisebb minden földi magnál.
 32. És mikor el van vetve, felnő és nagyobb lesz minden veteménynél,
 És hajt nagy ágakat;
 Úgy, hogy az ég madarai fészket tudnak rakni árnyékában.
33. És sok ilyen példázattal szólja vala nékik az igét,
 Amint hallgathatják vala, 34. példázat nélkül pedig nem szól vala nékik.
 De külön, a saját tanítványainak, mindent megfejt vala.

VIII. ÉNEK.

Az ige hatalma.

A vihar felett. — Az ördögök felett. — A betegség és halál felett.

22. JELENÉS.

Az ige hatalma a vihar felett.

35. És monda nékik az nap, mikor este lőn:
 Menjünk át a tulsó partra.
 36. És elbocsátván a sokaságot, elvivék Őt,
 Amint vala²⁾ a hajóban;
 De más hajók is valának vele.
37. És támada nagy szélvihar;
 És a habok rázúdulnak vala a hajóra,
 Úgy, hogy az már-már megtelék.
 38. És Ő a hajó hátulsó részén vala
 A vánkoson aludva.

¹⁾ Amennyi igyekezettel belemélyedtek az igébe, annyi világosság adatik néktek.

²⁾ Haladéktalanul.

- IV. És felkölték Őt és mondanak néki:
 Mester, nem gondolsz vele, hogy elveszünk?
 39. És felszerkenvén, megdorgálá a szelet,
 És monda a tengernek: Hallgass, némulj meg!
 És elállá a szél, és lón nagy csendesség.
40. És monda nékik:
 Mért vagytok ily gyávák? Még sincs hitetek?
 41. És megfélemlének nagy félelemmel.
 És mondják vala egymásnak: Kicsoda Hát ez,
 Hogy mind a szél, mind a tenger engednek néki?

28. JELENÉS.

Az ige hatalma az ördögök felett.

- V. 1. És menének a tenger tulsó partjára, a Gerazénusok vidékére.
 2. És mikor Ő kiszállt a hajóból,
 Tüstént elébe méne a sírokból egy tisztátalan lélekben lévő ember
 3. Aki lakását a sírokban tartotta,
 És még láncsal sem tudta őt soha senki megkötni.
4. Mert sokszor megkötötték őt béklyókkal és láncokkal,
 És szétszaggatta a láncokat és a béklyókat összetörte;
 És senki sem tudta őt megfélemezni.
5. És folytonosan, éjjel és nappal a sírokban és a hegyekben vala,
 Kiáltván és magát kövekkel vagdosván
6. És meglátván Jézust messziről, futa és leborula előtte,
 7. És kiáltván nagy hangon monda:
 Mi közöm hozzád Jézus, a Magasságos Istennek Fia?
 Az Istenre kényszerítlek, ne kínozz engem!
 8. Mert azt mondja vala néki: Menj ki, tisztátalan lélek, ez emberből.
9. És megkérdezé őt: Mi a neved néked? És monda néki:
 Légió az én nevem, mert sokan vagyunk.
10. És kéri vala Őt igen, hogy ne küldje őket a vidéken kívül.
 11. Vala pedig ott a hegynél egy nagy legelésző sertés nyáj;
 12. És kérék Őt mondván: Küldj minket a sertésekbe, hogy azokba menjünk.
13. És megengedé nékik, és kimenvén a tisztátalan lelkek,
 Bemenének a sertésekbe;
 És lerohana a nyáj a meredeken a tengerbe, mintegy kétezeren,
 És belefutadának a tengerbe.
14. És pásztoraik elfutának és hírt adának a városba és a földekre.
- És kijövének látni, mi az, ami történt.
15. És menének Jézushoz, és láták az ördögöst felöltözve és józanon ülni,
 Azt, akiben a légió volt, és megfélemlének.
16. És elbeszélék nékik, akik látták, mi történt az ördögössel és a sertésekkel;
 17. És elkezdék Őt kérni, hogy menjen el az ő határaikból.
18. És mikor a hajóba szállt, kéri vala Őt a volt ördögös, hogy Vele legyen.
 19. És nem engedé őt, hanem monda néki: Éredj haza a tiedhez,

- V. És beszéld el nekik, miket cselekedett veled az Űr, és könyörtült rajtad.
20. És elméne, és elkezdé prédikálni a Tízvárosban,
Miket cselekedett ő vele Jézus; és mindnyájan csodálkoznak vala.

24. JELENÉS

Az ige hatalma a betegség és a halál felett.

21. És mikor átmént Jézus a hajón ismét a tulsó partra,
Nagy sokaság gyüle hozzá és Ő a tenger mellett vala.
22. És ime jöve egy a zsinagógafők közül, név szerint Jairus,
És amint őt meglátta, leborula lábai elé,
23. És kéri vala őt nagyon, mondván, hogy leánykám halálán van,
Jer és tedd rá kezeidet, hogy megmentessék és éljen.
24. És elméne vele, és követé Őt nagy sokaság, és szorongatják vala Őt.
25. És egy asszony, aki vérfolyásban vala tizenkét éve,
26. És sokat szenvedett sok orvostól, és elköltötte mindenét, amije volt,
És semmi hasznát sem vette, hanem inkább rosszabbra fordult;
27. Hallván Jézus felől, eljöve és a sokaságban hátulról illeté ruháit.
28. Mert, úgy mond, hogy, ha csak ruháit illetem is, meggyógyulok.
29. És tüstént megszárad a vérenek forrása, és észrevév testén,
Hogy kigyógyult csapásából.
30. Jézus is tüstént észrevévén testén, hogy erő származott ki belőle,
Megfordulván a sokaságban, monda: Ki illeté ruháimat?
31. És mondának néki tanítványai:
Látod, hogy a sokaság szorongat, és azt mondod: Ki illetett engem?
32. És körültekint vala, hogy lássa azt, aki ezt cselekedte.
33. Az asszony pedig félve és reszketve,
Tudván, ami esett rajta, eljöve és leborula előtte;
És megmondá néki a teljes igazságot.
34. Ő pedig monda néki: leányom, a te hited megtartott téged;
Eredj el békével, és légy kigyógyulva csapásodból.
35. Még beszélt, mikor jövének a zsinagógafőtől, kik azt mondják vala,
Hogy lányod meghalt, mit kínzod még a Mestert?
36. Jézus pedig, miután mellesleg meghallotta a szót, amit mondtak,
Monda a zsinagógafőnek: Ne félj, csak higgy!
37. És nem engede senkit, hogy együtt menjen vele, csak Pétert,
És Jakabot és Jánost, a Jakab fivérét.
38. És menének a zsinagógafő házához, és látá vala zürzavart
És sírókat és nagyon jajgatókat, 39. és bemenvén monda nekik:
Mit zajongtok és sírtok? A gyermek nem halt meg, hanem alszik.
40. És nevetik vala Őt; ő pedig kitévén mindenkit,
Maga mellé vevé a gyermek atyját és anyját és a vele lévőket,
És beméne oda, ahol a gyermek fekszik vala.
41. És megfogván a gyermek kezét, monda néki: Tálita kúm!
Ami megmagyarázva: Leány (neked mondom), kelj fel!
42. És tüstént felkele a leány és jár vala; mert tizenkét éves vala;
És elálmélkodának nagy álmélkodással.
43. És megparancsolá nekik nagyon, hogy senki meg ne tudja ezt.
És monda, hogy adjanak annak enni.

HARMADIK KÖNYV.
A munka nehézségei.

A világ. — A test. — A vallásosság. — A hit.

IX. ÉNEK.

A világ.

Az otthon. — A polgári társadalom. — Az előkelő társaság.

25. JELENÉS.

Az otthon.

- VI. 1. És kiméne onnét és méne az ő hazájába,
És követik vala Őt tanítványai;
2. És szombat jöttével kezde tanítani a zsinagógában.

És sok hallgató megütődék, mondván: Honnét vette ez ezeket;
És mi az a bölcsesség, mely ennek adatott?
És az ilyen erők, melyek végbe mennek az ő kezei által?

3. Nem ez az az ács, a Mária fia,
És Jakabnak és Jósénak és Judásnak és Simonnak a fivére?
És nem itt vannak-é nővérei nálunk?

És megbotránkoznak vala Ő benne 4. és monda nékik Jézus,
Hogy nincs próféta tisztesség nélkül,
Csak az ő hazájában és az ő rokonai között és az ő házában.

5. És nem tudott ott semmiféle erőt cselekedni;
Hanem egy kevés betegre tévén kezeit, gyógyíta.
6. És csodálkozáék az ő hitelenségökön.

26. JELENÉS

A polgári társadalom

És járja vala a falvakat köröskörül, tanítván.

7. És magához szólítá a Tizenkettőket, és kezdé őket elküldeni kettesével,
És ada nékik teljhatalmat a tisztátalan lelkeken.
8 És megparancsolá nékik, hogy semmit ne vigyenek az útra, csak pálcát;
Se kenyeret, se tarisznyát, se az övükbe rézpénzt;
9. Hanem zsólyákat kötve lábaikra, és: Ne vegyetek magatokra két ruhát.
10. És mondja vala nékik:
Ahol bementek egy házba, ott maradjatok, míg kiindultok onnét,

- VI. 11. És amely hely nem fogad be titeket és nem hallgatnak rátok,
Kijöven onnét rázzátok le a lábaitokhoz tapadt port, bizonyságul nékik.
12. S kimenvén, hirdetétek, hogy térjenek meg és sok ördögöt kiűznek
13. És sok beteget olajjal megkennek és meggyógyítanak vala.

27 JELENÉS

Az előkelő társaság

14. És meghallá a király, Heródes, mert ismertté lön a neve;
És azt mondják vala, hogy Keresztelő János;
Feltámadt a halálból és azért működnek az erők benne.
15. Mások azt mondják vala, hogy Illyés, mások meg
Azt mondják vala, hogy próféta, mint egy a próféták közül.
16. Mikor pedig Heródes meghallotta, monda,
Hogy amely Jánost én lefejeztettem, az támadott fel.
17. Mert épen Heródes küldött el és fogatta meg Jánost
És kötöztette meg egy börtönben Heródiás miatt,
Testvérének, Filepnek felesége miatt; mivelhogy azt vette el.
18. Mert azt mondja vala János Heródesnek,
Hogy nem szabad néked a testvéred feleségét birnod.
19. Herodiás pedig gyűlöli és akarja vala őt megölni
De nem tudja vala, 20. mert Heródes fél vala Jánostól,
Tudván, hogy igaz és szent ember, és őrizi vala őt;
És, rá hallgatva sokat tesz vala, és örömet hallgat vala rá.
21. És egy alkalmas nap jöttével, mikor Heródes,
Az ő születése napján, lakomát szerze az ő nagyjainak,
És Galilea főtisztjeinek és előkelőinek,
22. És épen Heródiás leánya ment be és táncolt:
Megtetszék Heródesnek és az asztaltársaságnak.
- A király pedig monda a leánynak: Kérj tőlem amit akarsz,
És megadom néked! 23. meg is esküvék néki:
Akármit kérsz tőlem, megadom néked, országom feléig.
24. És kimenvén, monda az ő anyjának:
Mit kérjek? Az pedig monda: A Keresztelő János fejét.
25. És bemenvén tüstént sietséggel a királyhoz, kéri vala, mondván.
Azt akarom, hogy rögtön add nekem egy tálon Keresztelő János fejét:
26. És bár igen szomorú lön a király,
Az eskü miatt és az asztaltársaság miatt nem akará őt elútasítani.
27. És tüstént hóhért küldvén a király, rendelé, hogy hozza el a fejét.
28. És elmenvén lefejezé őt a börtönben,
És elhozá az ő fejét egy tálon és adá azt a leánynak,
És a leány adá azt az ő anyjának.
29. És mikor meghallották az ő tanítványai, eljövének,
És elvívék hulláját és sirba tevék azt.

X. ÉNEK

A test

A kenyérgond — A korlátoltság — A nyomor

28. JELENÉS

A kenyérgond

- VI. 30. És összegyülnének az apostolok Jézushoz,
És jelentének néki mindent, amit tettek és tanítottak.
31. És monda nékik: Jertek el ti magatok
Külön egy puszta helyre és pihenjeteK egy keveset.
- Mert sokan valának a jövők és menők
És enni sem értek rá 32. és elmenének egy puszta helyre a hajón külön.
33. És láták őket elmenni és megtudák sokan;
És gyalog minden városból összefutának oda és megelőzék őket.
34. És kiszállván látá nagy sokaságot,
És megszaná őket, mert olyanok valának,
Mint a pásztor nélkül való juhok;
És elkezdé őket tanítani hosszasan.
35. És mikor már nagy lón az idő, hozzá menvén tanítványai
Mondának, hogy puszta ez a hely és nagy már az idő;
36. Bocsásd el őket, hogy elmenvén a környékbéli földekre
És falvakba, vegyenek magoknak enni valót.
37. Ő pedig felelvén, monda nékik: Adjatok ti nékik enni!
És mondának néki: Menjünk el,
És vegyünk kétszáz dénárért kenyeret és adjunk nékik enni?
38. Ő pedig monda nékik: Hány kenyereitek van?
MenjeteK nézzéteK meg.
- És megtudván, mondának: Öt és két halunk,
39. És megparancsolá nékik, hogy ültessenek le
Mindenkit asztaltársaságokba a zöld pásziton.
40. És letelepedének csoportokba százával és ötvenével.
41. És vévén az öt kenyeret és a két halat,
Feltekintvén az égre, megáldá és megtöré a kenyereket,
És adá tanítványainak, hogy tegyék eléjök.
- És a két halat elosztá mindeneknek.
42. És evének mind és megelégedének.
43. És felszedének tizenkét tele kosár morzsát, a halakból is;
44. És valának a kenyérevők ötezeren férfiak.
29. JELENÉS
A korlátoltság
45. És tüstént kényszeríté tanítványait beszállni a hajóba,
És előre általmenni Bethsaidába, míg ő elbocsátja a sokaságot;
46. És miután elbocsátotta őket, elméne a hegyre imádkozni.
47. És mikor este lón, vala a hajó a tenger közepén,
És Ő egyedül a szárazföldön.

VI. 48. És látván őket vesződni az evezéssel,
Mert ellenkező szelők vala,
Az éj negyedik őrváltása táján hozzájok méne a tengeren járva,
És akar vala mellettök elmenni.

49. Azok pedig látván Őt a tengeren jární,
Vélek, hogy kísértet, és felkiáltának;
50. Mert mind látják vala Őt és megrémülének.

Ő pedig tüstént megszólítá őket és monda nékik:
Bizzatok, én vagyok, ne féljete!

51. És beszälla hozzájok a hajóba, és elállá a szél.

És nagyon álmélkodnak vala magokban:
52. Mert nem okultak a kenyereken;
Hanem meg vala keményedve a szívök.

30. JELENÉS

A nyomor

53. És átkelvén, menének a Genezáret földjére és kikötének.
54. És mikor kiszálltak a hajóból, tüstént megismervén Őt,
55. Körülfuták azt az egész környéket, és elkezdék a hordágyakon
A betegetet körülhordozni, ahol hallják vala, hogy Ő van.

56. És, ahova bemegy vala falvakba vagy városokba vagy földekre,
A piacokon teszik vala le a betegetet;
És kéri vala Őt, hogy bár a ruhája peremét illethessék.
És, akik Őt illetik, meggyógyulnak vala.

XI. ÉNEK.

A vallásosság.

A hagyományok. — Előbb a fiak! — Effatha!

31. JELENÉS.

A hagyományok.

VII. 1. És hozzá gyülnének a farizeusok,
És némelyek az írástudók közül, kik Jeruzsálemből jöttek
2. És láttak némelyeket az Ő tanítványai közül,
Hogy tisztátalan, azaz mosdatlan kezekkel eszik a kenyeret.
3. Mert a farizeusok és mind a zsidók,

Ha marokkal meg nem mossák kezeiket, nem esznek,
Megtartván a vének hagyományát.

4. És piac után, ha meg nem mosódnak, nem esznek,
És sok egyéb van, minek megtartását átvették:
Poharak és korsók és rézedények és agyak mosását.

5. És megkérdeék Őt a farizeusok és az írástudók:
Mért nem járnak a te tanítványaid a vének hagyományára szerint;
Hanem mosdatlan kezekkel eszik a kenyeret?

6. Ő pedig monda nékik: Szépen prófétált Ézsaiás felöletek,
Képmutatók felől, mint meg van írva,

- Hogy e nép ajkakkal tisztel engem,
Szívök pedig távol van tőlem;
VII. 7. Pedig hiába tisztelnek engem, tanítván tanokul emberi parancsokat:
8. Elhagyván az Isten parancsolatát,
Emberek hagyományát tartjátok meg.

9. És monda nékik: Szépen elvetitek az Isten parancsolatát,
Hogy a ti hagyományotokat megtartsátok.
10. Mert Mózes ezt mondja; Tiszteld atyádat és anyádat;
És: Aki szidja atyját vagy anyját, halállal haljon meg.
11. Ti pedig azt mondjátok:

Ha azt mondja ember atyjának vagy anyjának: Korbán,
Azaz áldozat mindaz, amit tőlem segítségül vennél,

12. Többet semmit nem engedtek neki tenni atyjáért vagy anyjáért.
13. Érvénytelenné tévén az Isten szavát
A ti rendelésteekkel, amit rendeltetek. És efélet sokat cselekesztek.

14. És magához szólítván ismét a sokaságot, monda nékik:
Hallgassatok rám mind és értsétek meg:

15. Semmi sincsen az emberen kívül, ami belé menvén,
Tisztátalanná teheti őt, hanem:
Amik kijönek tőle, azok tisztátalanítják meg az embert.

17. És mikor beméne a házba a sokaságból,
Meggkérdék tőle tanítványai a példázatot, 18. és monda nékik:
Ti is ilyen értelmetlenek vagytok?
Nem értitek, hogy semmi, ami kívülről megy be az emberbe,
Nem tisztátalaníthatja meg őt?

19. Mivelhogy nem a szívébe megy neki, hanem a hasába,
És kimegy az árnyékszékebe. Megtisztítandó minden ételt.

20. De azt mondja vala, hogy az, ami az emberből kiszármazik,
Az tisztátalanítja meg az embert. Mert belülről,
21. Az emberek szívéből származnak ki a gonosz gondolatok:

Paráznaságok, lopások, gyilkosságok,

22. Házasságtörések, telhetetlenségek, gonoszságok,
Csalárdság, kicsapongás, gonosz szem,
Káromlás, kevélység, bolondság, 23. mind e gonosz dolgok
Belülről jönnek ki, és megtisztátalanítják az embert.

3°. JELENÉS.

Előbb a fiak!

24. Onnét pedig felkelvén, elméne Tyrus vidékeire
És bemenvén egy házba, akará, hogy senki ne tudja;
És nem maradhatott titokban.
25. Hanem azonnal hallván egy asszony Ófelőle,
Akinek a kislányában tisztátalan lélek vala,
Bemenvén, leborula az ő lábai elé.

- VII. 26. Az asszony pedig hellén vala, siro-feniciai nemzet ;
 És kéri vala őt, hogy az ördögöt űzze ki leányából.
27. Jézus pedig monda néki :
 Hadd elégedjenek meg először a gyermekek ;
 Mert nem szép elvenni a gyermekek kenyerét,
 És a kis kutyáknak vetni.
28. Az pedig felele és monda néki :
 Bizony, Úram, az asztal alatt a kis kutyák is esznek
 A gyermekek morzsalékaiból.
29. És monda néki: E szóért eredj el, kiment az ördög leányodból.
30. És mikor elment házához,
 A gyermeket az ágyra vettetve találá, és az ördögöt kimenve.

83. JELENÉS

Effatha!

31. És ismét kimenvén Tyrus vidékeiről,
 Méne Sidonon által a Galilea tengere mellé,
 A Tizváros határain keresztül.
32. És hozának néki egy nehéz beszédü siketet,
 És kéri vala Őt, hogy tegye rá a kezét.
33. És magával vivén azt a sokaságból külön,
 Bocsátá újjait annak füleibe,
 És miután köpött, illeté annak nyelvét,
34. És feltekintvén az égre fohászzkodék,
 És monda néki: Effatha! azaz nyilj meg.
35. És megnyílnak annak fülei,
 És megoldaték nyelve kötele, és helyesen beszél vala.
36. És elrendelé nékik, hogy senkinek ne mondják,
 De minél inkább rendelé,
 Azok annál felettebb prédikálják vala.
37. És felette igen álmétkodnak vala, mondván:
 Mindeneket jól cselekedett :
 Siketeket is hallókká tesz, némákat is beszélökké.

XII. ÉNEK

A hit

Jelkivánás. — Vakhit és közöny. — Látsz-é valamit.

81. JELENÉS

Jelkivánás

- VIII. 1. Azokban a napokban, mikor ismét nagy sokaság vala,
 És nem volt nekik mit enniök,
 Magához szólítván tanítványait, mondja vala nékik :
2. Szánakozom a sokaságon,
 Mivelhogy már három napja kitartanak velem,
 És nincs nékik mit enniök.
3. És, ha éten bocsátom őket haza, kidőlnek az úton ;
 És némelyek közülök messzünnen jöttek.

- VIII. 4. És felelének néki tanítványai: Honnét tudná ezeket valaki
Itt kenyérrel megelégtíteni a pusztaságban?
5. És megkérdezé őket: Hány kenyereitek van?
Azok pedig mondanak: Hét.
6. És megparancsolá a sokaságnak, hogy üljön le a földre.
- És vevén a hét kenyeret, hálát adva megtöré,
És adá az ő tanítványainak,
Hogy tegyék eléjük, és eleibe tevék a sokaságnak.
7. És vala egy kevés halacskájok;
És megáldván, monda, hogy azt is tegyék eléjük.
8. És evének és megelégedének;
És felszedék a maradék darabokat, hét kosárral.
9. Valának pedig mintegy négyezeren.
És elbocsátá őket, 10. és azonnal beszállván a hajóba,
Tanítványaival elméne Dalmanúta vidékeire.
11. És kijövének a farizeusok és kezdék Őt faggatni,
Jelt kérvén tőle az égből, kísértvén Őt.
12. És felfohászokdván az ő lelkében monda:
Miért keres ez a nemzedék jelt?
Bizony mondom néktek, nem adatik e nemzedéknek jel.

35. JELENÉS

Vakhit és kőszöny

13. És elhagyván őket, ismét beszállva, elméne a tulsó partra.
14. És elfelejtettek kenyereket vinni,
És egy kenyerekön kívül több nem vala velök a hajóban.
15. És parancsol vala nékik, mondván: Meglássátok,
Őrizkedjete a farizeusok kovászatól és Heródes kovászatól.
16. És tanakodnak vala egymás közt, hogy nincs kenyereünk!
17. És észre vevén Jézus, monda nékik: Mit tanakodtok,
Hogy nincs kenyereitek? Még sem eszméltek és nem értetek?
Meg van keményedve a szivetek? 18. Szemeitek lévén, nem láttok?
És füleitek lévén, nem hallotok? És nem emlékeztek?
19. Mikor az öt kenyeret megtörtem az ötezrekre, hány tele kosárral
Szedtetek fel morzsát? Mondának néki: Tizenkettővel.
20. Mikor pedig a hetet a négyezerekre,
Hány tele kosár morzsát szedtetek fel? Mondának néki: Hetet.
21. És monda nékik: Még sem értitek?

16. JELENÉS.

Látás-é váiamit?

22. És menének Bethsaidába, és hozának néki egy vakot,
És kérék Őt, hogy illesse azt.

VIII. 23. És megfogván a vaknak kezét, kivivé őt a falun kívül,
És szemeibe köpvén néki,
Reá téve kezeit, megkérdezé őt: Látsz-é valamit?

24. És az felpillantván monda: Látom az embereket,
Mert a járókelőket úgy látom, mint fákat.
Aztán ismét rátevé kezeit annak szemeire és az merőn nézett;
És helyreállították és láta világosan mindent.
És elküldé Őt haza, mondván: Még a faluba se menj be!

MÁSODIK FŐRÉS.

Krisztus legyőzi a halált.

Krisztus világa a földi lét felett. — Királysága. — Diadala a halál felett.

NEGYEDIK KÖNYV.

Krisztus világa a földi lét felett.

Krisztus személyisége. — Az élet Krisztus világában. — Az élet javai Krisztus világában. —
A kereszt útján.

XIII. ÉNEK.

Krisztus személyisége.

Ember fia. — Isten fia. — Hinni kell benne.

37. JELENÉS

Ember Fia

- VIII. 27. És kiméne Jézus és tanítványai Filep Cézareájának falvaiba.
És az uton megkérdezé tanítványait,
Mondván nékik: Mit mondanak az emberek, hogy ki vagyok én?
28. Azok pedig felelének: Azt, hogy Keresztelő János,
És mások, hogy Illyés, mások pedig, hogy egy a próféták közül.
29. Erre Ő megkérde őket: Hát ti mit mondotok, hogy ki vagyok én?
Feelvén pedig Péter, monda néki: Te vagy a Krisztus.
30. És megfenyegeté őket, hogy senkinek el ne mondják felőle.
És kezdé őket tanítani, hogy az Ember Fiának
Sokat kell szenvedni és megvetetni a vénektől és a Főpapoktól
És az írástudóktól, és megöletetni és harmadnapra feltámadni.
32. És szabad nyíltsággal beszéli vala a dolgot.
És magához vonván Őt Péter, kezdé Őt dorgálni.
33. Ő pedig megfordulván és tanítványaira nézvén
Meggfedde Pétert és azt mondja vala: Távozz tőlem sátán!
Mert nem az Isten dolgain jár a gondolatod, hanem az emberekéin.
34. És magához szólítván a sokaságot tanítványaival együtt, monda nékik:
Ha valaki engem akar követni,
Tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztjét: akkor követ engem.
35. Mert aki életét meg akarja menteni, elveszti azt.
Aki pedig elveszíti életét én érettem és az evangéliumért, megmenti azt.
36. Mert mi haszna az embernek,
Ha megnyeri az egész világot, és elveszíti életét?

VIII. 37. Mert mi ér fel az ő életével? *

38. Mert, aki szégyenl engem és az én beszédeimet
E parázna és bűnös nemzedékben,
Az Embernek Fia is szégyenli majd azt, mikor eljön
Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.

IX. 1. És mondja vala nékik: Bizony mondom néktek,
Hogy vannak némelyek az itt állók között, akik nem ízlelnek halált,
Míglen meglátják az Isten országát eljöni hatalommal.

38. JELENÉS

Isten Fia

2. És hat nap mulva maga melle vevé Jézus Pétert,
És Jakabot és Jánost,
És felvivé őket egy magas hegyre külön magokat.
És elváltozék előttök 3. és ruhái ragyogókká lőnek,
Igen fehérekké, amilyeneket kalló a földön nem fehérithet.
4. És megjelenék nékik Illyés Mózessel,
És beszélgetnek vala Jézussal.
5. És felelvén Péter, monda Jézusnak:
Mester, jó nekünk itt lenni;
Csináljunk azért három sátort, neked egyet,
És Mózesnek egyet és Illyésnek egyet.
6. Mert nem tudta mit szóljon, mert meg valának rémülve.
7. És lőn felhő, mely őket beárnyékolja vala;
És lőn szózat a felhőből:
Ez az én szerelmes Fiam, hallgassatok reá!
8. És hirtelen körültekintvén,
Már senkit sem látának, csak egyedül Jézust magokkal.
9. És amint alászállnak vala a hegyről,
Elrendelé nékik, hogy senkinek, amit láttak, el ne mondják,
Csak mikor az Embernek Fia a halálból feltámadt.
10. És e szót megtarták magok között, tanakodván, mi az,
Hogy a halálból feltámad?
11. És megkérdezék Őt, mondván:
Hogy az írástudók mondják, hogy Illyésnek kell jöni előbb.
12. Ő pedig felelvén monda nékik:
Illyés miután eljött előbb, mindeneket helyreállit.
És mint van megírva az Ember Fiáról?
Hogy sokat kell szenvednie és semmibe vétetnie.
13. Hanem mondom néktek, hogy Illyés is eljött;
És megcselekedték vele, amit akartak, mint meg van írva felőle.

* Tischdf ed. VII.

- IX. 14. És a tanítványokhoz érkezvén,
Látának nagy sokaságot körülöttök,
És írástudókat velök vitatkozva.
15. És az egész sokaság, mikor Őt meglátta,
Azonnal megilletődék.
- És hozzá futván, köszönté Őt.
16. És megkérdezé őket:
Mi felett vitatkoztok velök?
17. És felele néki egy a sokaságból:
Mester, elhoztam hozzád a fiamat,
- Kiben egy néma lélek van.
18. És ahol elfogja őt, szaggatja őt, és tajtékot túr,
Ús csikorgatja fogait és kimerül.
És mondtam a te tanítványaidnak,
Hogy úzzék ki azt, és nem tudták.
19. Ő pedig felelvén nékik,
Monda: Oh hitetlen nemzedék,
Meddig leszek még veletek;
Meddig tűrlek még benneteket?
Hozzátok Őt hozzám!
20. És hozzá vivék azt, és meglátván Őt a lélek,
Tüstént megrázta azt,
És a földre esve fetreng vala tajtékot túrva.
21. És megkérde annak atyját:
Mennyi ideje, hogy ez esett rajta? Az pedig monda:
- Gyermekségétől fogva.
22. És gyakran ejté őt tűzbe is vízbe is,
Hogy elveszítse őt.
De, ha valamit tehetsz, légy segítségünkre,
Könyörülvén rajtunk!
23. Jézus pedig monda néki arra, hogy ha tehetsz:
Minden lehetséges a hívőnek.
24. És azonnal kiáltván a gyermek atyja,
Könnyek között monda:
Hiszek, Uram! Légy segítségül hitetlenségemnek!
25. Látván pedig Jézus, hogy sokaság fut össze hozzá,
Megdorgálá a tisztátalan lélek,
Mondván néki: Te néma és siket lélek,
Én parancsolom néked,
Menj ki belőle és többé bele ne menj!
26. És kiáltván és nagyon megrángatván azt, kiméne.
És olyan lön, mintegy halott,

IX. 27. Úgy, hogy sokan azt mondták, hogy meghalt.
Jézus pedig megfogván a kezét,
Felkelté őt, és felállá.

28. És mikor haza ment, az ő tanítványai
Külön megkérdezék Őt:
Hogy nem tudtuk mi kiűzni azt?
29. És monda nékik: Ez a faj
Semmivel sem mehet ki, csak imával.

XIV. ÉNEK

Az élet Krisztus világában.

Halálban az élet. — Igénytelenségben az elsőség. — Az önmegtagadás tüzeiben az élet áldozati sója.

40. JELENÉS

Halálban az élet

30. És ismét kimenvén által mennek vala Galileán,
És nem akarja vala, hogy valaki megtudja.
31. Mert tanítja vala tanítványait és mondja vala nékik,
Hogy az Ember Fia emberek kezébe adatik és megölik Őt;
És megöletvén, harmadnapra feltámad.
32. Ők pedig nem értik e mondást, és félnek vala Őt megkérdezni.

41. JELENÉS

Igénytelenségben az elsőség

33. És menének Kapernaumba
És, amint haza érkezett, megkérdezé őket:
Min tanakodtatok az úton?
34. Ők pedig hallgatnak vala, mert egymás között
Azon tanakodtak az úton, ki nagyobb.
35. És leülvén szólítá a Tizenkettőket és monda nékik:
Aki első akar lenni,
Legyen mindenek közt utolsó és mindenek szolgálja.
36. És előfogván egy kis gyermeket, közikbe állatá azt,
És ölébe vevén azt, monda nékik:
37. Aki egyet az ilyen kisgyermek közt
Befogad az én nevemben, engem fogad be,
És aki engem befogad, nem engem fogad be,
Hanem azt, aki engem küldött.
42. JELENÉS
Az önmegtagadás tüzeiben az élet áldozati sója
38. Szóla néki János, mondván: Mester, láttunk valakit
A te nevedben ördögöket űzni, aki nem követ minket;
És eltiltottuk őt, mivelhogy nem követ bennünket.
39. Jézus pedig monda: Ne tiltátok el őt,
Mert senki nincs, aki erőt cselekszik az én nevem által,
Hogy egyhamar gonoszúl szóljon rólam;
40. Mert, aki nincsen mi ellenünk, mi mellettünk van.

- IX. 41. Mert, aki egy pohár vizet ad innotok az én nevemben,
 Hogy Krisztuséi vagytok, bizony mondom néktek, el nem veszi jutalmát.
42. És valaki megbotránkoztat egyet
 Ezek közül a bennem hívő kicsinyek közül, jobb volna annak,
 Ha egy malomkő volna a nyakán és a tengerbe volna vettetve.
43. És ha megbotránkoztat téged a kezed, vágd le azt;
 Jobb néked csonkán bemenni az életre,
 Mint két kezed birtokában elmenni a gyehennára, az olthatatlan tűzbe.
45. És, ha lábad botránkoztat meg téged, vágd le azt;
 Jobb néked bemenni az életre sántán,
 Mint két lábad birtokában vettetned a gyehennára, az olthatatlan tűzbe.
47. És ha a szemed botránkoztat meg téged, vedd ki azt;
 Jobb néked félszeggel bemenni az Isten országába,
 Mint két szemed birtokában vettetned a tüzes gyehennára.
48. Hol az ő férgök meg nem hal és a tűz ki nem alszik.
49. Mert mindenki tűzzel sózatik meg és minden áldozat sóval sózatik meg.
50. Jó a só: de ha a só sótalanná lesz, mivel ízesítitek meg azt?
 Legyen sótok önmagatokban és szerezzetek békét egymásban.

XV. ENEK

Az élet javai Krisztus világában

A házasság — Gyermek — Vagyon

48. JELENÉS

A házasság

- X. 1. És onnét felkelvén, méne Júdea vidékeire,
 És a Jordánélvére, és ismét tömegek jövének össze hozzá,
 És mint szokta, ismét tanítja vala őket.
2. És a farizeusok menvén hozzá, megkérdezik Őt, ha szabad-e
 Férjnek feleséget elbocsátani, kísértvén Őt.
3. Ő pedig felelvén, monda nékik:
 Mit parancsolt néktek Mózes? 4. Azok pedig mondának:
 Megengedte Mózes válólevelet írni, és elbocsátani.
5. Jézus pedig monda nékik: Keményszívűségtekhez képest
 Írta néktek ezt a parancsolatot.
6. De a teremtés kezdetétől fogva férfiúvá és nővé alkotá őket.
7. Annak okáért elhagyja ember atyját és anyját,
 És ragaszkodik feleségéhez 8. és lesz a kettő egy testté,
 Úgy hogy már nem kettő, hanem egy test;
9. Amit azért Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassa.
10. És otthon viszont a tanítványok kérdezik meg Őt efelől
11. És monda nékik: Aki elválik feleségétől,
 És mást vesz el, házasságtörést követ el ellene.
12. És, ha asszony válik el férjétől,
 És máshoz megy férjhez, házasságtörést követ el.

44. JELENÉS.

Gyermekek.

- X. 13. És vivének néki kisgyermeket, hogy illesse azokat,
A tanítványok pedig fenyegeték őket.
14. Látván pedig Jézus, méltatlankodék, és monda nékik:
Engedjétek a kisgyermeket hozzám jöni,
És ne tiltsátok őket, mert az ilyeneké az Isten országa.
15. Bizony mondom néktek: Aki el nem fogadja az Isten országát,
Úgy, mint egy kisgyermek, be nem megy abba.
16. És ölébe vévén őket, kezeit reájuk téve, megáldá őket.

45. JELENÉS.

Vagyon.

17. És mikor útra indula, hozzá futván egy ember
És térdet hajtván előtte, megkérde Öt:
Jó Mester, mit cselekedjem, hogy örök életet örököljek?
18. Jézus pedig monda néki: Mért mondasz engem jónak?
Senki sem jó, csak az egy Isten.
19. A parancsolatokat tudod? Ne ölj, ne légy házasságtörő,
Ne lopj, ne tégy hamis tanúbizonyságot, ne csalj,
Tiszteld atyádat és anyádat; 20. az pedig monda néki:
Mester, ezeket mind megtartottam ifjúságomtól!
21. Jézus pedig rá tekintvén, megszereté őt, és monda néki:
Egy fogatkozás van benned:
Eredj el, amid van, add el, és add a szegényeknek.
22. És kincsed lesz mennyben, és jer, kövess engem.
Az pedig elkomorodván a beszéden,
Elméne szomorúan, mert nagy vagyonú vala.
23. És körültekintvén Jézus, monda tanítványainak:
Mily nehezen mennek be a vagyonosok Isten országába!
24. A tanítványok pedig megütődének szavain.
De Jézus ismét felelvén, monda nékik:
Gyermekek, mily nehéz az Isten országába bemenni!
25. Könnyebb tévének a tű fokán átmenni,
Hogynem gazdagnak az Isten országába bemenni.
26. Ők pedig még inkább megütődének,
Mondván néki: És ki üdvözülhet?
27. Rájok tekintvén pedig Jézus, monda:
Embereknél lehetetlen, de nem Istennél;
Mert mindenek lehetségesek az Istennél!
28. Kezdé Péter mondani néki:
Imé mi mindent elhagytunk és követtünk Téged. 29. Mondta Jézus:
Bizony mondom néktek, nincsen senki, aki elhagyott házat,
Vagy fivéreket vagy nővéreket vagy anyát vagy atyát,
Vagy gyermekeket vagy szántóföldeket én értem és az evangéliumért,

- X. 30. **Hogy ne venne százszor annyit:**
 Most, ebben az időkorszakban házakat és fivéreket és nővéreket,
 És anyákat és gyermekeket és szántóföldeket üldöztetésekkel,
 És a jövő világban örékéletet.
31. Sokan pedig lesznek elsők utolsókká és az utolsók elsőkké.

XVI. ÉNEK.

A kereszt útján.

Döntő lépés a kereszt felé. — Krisztus keresztsége. — Szemek megnyílása.

46. JELENÉS.

Döntő lépés a kereszt felé

32. Valának pedig úton Jeruzsálembe felmenőben,
 És előttök megy vala Jézus,
 És ők álmélnak, a megettök menők pedig félnek vala.
 És maga mellé vevén a Tizenkettőket,
 Kezdé nékik mondani, amik vele történendők valának.
33. **Hogy íme felmegyünk Jeruzsálembe,**
 És az Embernek Fia elárultatik a főpapoknak és az írástudóknak,
 És halálra ítélik Őt és kiadják a pogányoknak,
 És megcsúfolják Őt, és megköpdösik Őt, és megostorozzák Őt,
 És megölik Őt, és harmadnapon föltámad.

47. JELENÉS.

Krisztus keresztsége

35. És hozzá járulának Jakab és János, a Zebedeus fiai,
 Mondván néki: Mester, azt akarjuk,
 Hogy valamire kérünk Téged, cselekedd meg nekünk.
36. Ő pedig monda nékik: Mit akartok, hogy cselekedjem néktek?
37. Azok pedig mondanak néki: Add meg nekünk,
 Hogy egyik jobb, másik bal kezed felől ülünk a te dicsőségedben.
38. Jézus pedig monda nékik: Nem tudjátok, mit kértek.
 Meg tudjátok inni a pohárt, amit én megiszom?
 És a keresztséggel, mellyel én megkereszteltetem, megkeresztelkedni?
39. Azok pedig mondanak néki: Meg tudjuk.
 Jézus pedig monda nékik:
 A pohárt, amit én megiszom, megisszátok.
 És a keresztséggel, mellyel én megkeresztelkedem, megkereszteltettek;
40. De az én jobbkezem, vagy balkezem felől való ülést
 Megadni nem rajtam áll, hanem azoké lesz, akiknek elkészítettett.
41. És meghallván a Tizek, kezdének méltatlankodni Jakab és János miatt.
 És magához szólítván őket Jézus, monda nékik: tudjátok,
42. Hogy akik kormányozni tetszenek a népeket, uralkodnak rajtok,
 És az ő nagyjaik hatalmat gyakorolnak felettök.
43. Nem így van pedig ti közöttetek.
 Hanem, aki nagy akar lenni közöttetek, legyen a ti szolgátok,
44. És, aki első akar lenni közöttetek, legyen mindenki rabszolgája.

- X. 45. Mert az Embernek Fia sem azért jött, hogy szolgálják,
Hanem, hogy szolgáljon;
És odaadja életét váltságpénz gyanánt sokakért.

48. JELENÉS

Szemek megnyílása

46. És menének Jerikóba, és mikor kiment Jerikóból
Ó és tanítványai és meglehetősen sokaság,
Timeus fia, Bartimeus, egy vak koldús, az út mellett ül vala.
47. És mikor hallotta, hogy a Názáreti Jézus az,
Kezde kiáltani és mondani: Dávid Fia, Jézus, könyörülj rajtam!
48. És dorgálják vala Őt sokan, hogy hallgasson;
De Ő annál jobban kiált vala: Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!
49. És megállván Jézus, monda: Szólítsátok Őt!
És szólíták a vakot, mondván: Bizzál, kelj fel, szólít téged!
50. Az pedig eldobván ruháját, felugorva Jézushoz méne.
51. És felelvén néki Jézus, monda: Mit akarsz, hogy cselekedjem neked?
A vak pedig monda néki: Rabbúni, hogy lássak!
52. Jézus pedig monda néki: Eredj el, a te hited megtartott téged!
És tüstént megjöve a látása, és követi vala Őt az úton.

ÖTÖDIK KÖNYV.
Krisztus királysága.

Bevonulás a fővárosba — Krisztus királyi jogcímei — Krisztus országában — A múltó világ

XVII. ÉNEK

Bevonulás a fővárosba

A hit hozsánnája — A hitetlenség átka — A hit hatalma

49. JELENÉS

A hit hozsánnája

- XI. 1. És mikor közel valának Jeruzsálemhez, Bethfagéhoz és Bethániához,
Az Olajfák hegyénél, elküldé kettőt tanítványai közül.
2. És monda nékik: Menjetek el ebbe a faluba, mely előttetek van,
És mindjárt, amint bementek abba, találtok egy megkötött vemhet,
Melyen emberek közül még senki nem ült, oldjátok el azt és hozzátok el.
3. És, ha valaki néktek szólna, mért teszitek ezt, mondjátok:
Az Úrnak van reá szüksége, és azonnal elbocsátja azt ismét ide.
4. És elmenének és megtalálák a vemhet az ajtóhoz kötve
Kívül az utca felől, és eloldozák azt.
5. És némelyek az ottállók közül mondának nékik:
Mit csináltok, hogy eloldjátok a vemhet?
6. Azok pedig úgy szólának nékik, mint Jézus mondta,
És elbocsáták őket 7. és vivék a vemhet Jézushoz.
És felhányák reá az ő felsőruháikat, és felüle arra.
8. És sokan ruháikat teríték az útra,
Mások pedig ágakat szegdelnek vala a fákról,
És kitergetik vala az útra.
9. És, akik előtte és utána mennek, kiáltanak vala:
Hozsánna! áldott, aki jön az Úr nevében!
10. Áldott a mi Atyánknak Dávidnak országa, mely jön
Az Úrnak nevében, hozsánna a magasságban.

50. JELENÉS.

A hitetlenség átka

11. És beméne Jeruzsálembe, a templomba;
És körülnézvén mindent, miután már késő volt az idő,
Kiméne Bethániába a Tizenkettőkkel.

- XI. 12. És másnap, mikor kimentek Bethániából, megéhezék.
 13. És látván egy figefát messziről,
 Melyen levelek valának, méne, hátha talál valamit rajta.
 És mikor oda méne, semmit sem talála, csak leveleket,
 Mert nem a figék évadja vala.
 14. És felevén monda néki: Soha többé rólad gyümölcsöt
 Senki ne egyék; és hallák tanítványai.
 15. És menének Jeruzsálembe, és bemenvén a templomba,
 Kezdé kihajtani azokat, akik adnak és vesznek vala a templomban.
 És a pénzváltók asztalait és a galambárosok székeit felforgatá;
 16. És nem hagyja vala, hogy valaki holmit vigyen a templomon át.
 17. És tanít vala és monda nékik: Nincs-é megírva,
 Hogy az én házam imádság házának mondatik minden népek között?
 Ti pedig latroknak barlangjává tettétek azt.
 18. És meghallák a főpapok és az írástudók, és tanakodnak vala
 Hogyan veszítsék el Őt, mert félnek vala tőle;
 Mivelhogy az egész sokaság álmétkodik vala tanításán.

51. JELENÉS

A hit hatalma

19. És amikor este lőn, kimegy vala a városon kívül.
 20. És mellette menvén el reggel,
 Láták, hogy a figefa ki van száradva gyökerestől.
 21. És ráemlékezvén Péter, monda néki:
 Mester, imé a figefa, melyet megátkozál, kiszáradt.
 22. És felevén Jézus, monda nékik: Van hitetek Istenben?
 23. Bizony mondom néktek, hogy
 Bárki mondja e hegynek: Vétessél fel és vettessél a tengerbe;
 És nem kételkedik szívében,
 Hanem hiszi, hogy amit mond meglesz, annak meglesz.
 24. Ezért mondom néktek: Mindazt, amiért imádkoztok
 És könyörögtök, higgyétek, hogy elvevétek, és meglesz néktek.
 25. És mikor felállotok imádkozni,
 Megbocsássátok, ha valami van bennetek valaki ellen;
 Hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa a ti vétkeiteket.

XVIII. ÉNEK.

Krisztus királyi jogcímei.

Keresztelő János bizonyága. — Jézus istenfiúsága. — Az írás bizonyága.

52. JELENÉS

Keresztelő János bizonyága

27. És menének ismét Jeruzsálembe;
 És, amint Ő a templomban körüljár vala,
 Hozzá menének a főpapok
 És az írástudók és a vének, 28. és mondának néki:

Micsoda teljhatalommal cselekszed ezeket?
Vagy ki adta néked ezt a teljhatalmat,
Hogy ezeket cselekedd?

- XI. 29. Jézus pedig monda nékik: Kérdezek tőletek egy dolgot,
És feleljetek nekem, és megmondom néktek,
Micsoda teljhatalommal cselekszem ezeket.
30. A János keresztsége mennyből vala?
Vagy emberektől? Feleljetek nekem.
31. És okoskodnak vala magokban mondván:
Ha azt mondjuk, mennyekből,
Azt mondja majd: Miért nem hittetek hát néki?
32. Hanem mondjuk, emberektől, félték a sokaságtól;
Mert mind úgy tarták Jánost, hogy valóban próféta vala.
33. És felelvén Jézusnak, mondának: Nem tudjuk.
És Jézus monda nékik: En sem mondom meg néktek,
Micsoda teljhatalommal cselekszem ezeket.

53. JELENÉS.

Jézus istenfűságya.

- XII. 1. És kezde nékik példázatokban beszélni:
Szőlőt ültetett egy ember, és körülvevé gyepűvel,
És ása sajtóválút és építe tornyot;
És kiadá azt gazdáknak, és elköltözék.
2. És elküldé a gazdákhöz az évadkor egy szolgát,
Hogy a gazdáktól szedjen be a szőlő gyümölcséből;
3. És megfogván azt, megverék, és elküldék üresen.
4. És ismét küldé hozzájuk másik szolgát;
És azt kövekkel meghajigálván, elküldék meggyalázva.
5. És ismét küldé, és azt megölelé;
És sok másokat, kiket megvertek, kiket pedig megöltek.
6. Még egy szerelmes fia vala, elküldé azt hozzájuk utoljára,
Mondván, hogy majd megbecsülik az én fiamat.
7. Azok a gazdák pedig mondának magok közt, hogy ez az örökös,
Jertek, öljük meg őt, és miénk lesz az örökség.
8. És megfogván, megölelé őt, és kiveték a szőlőn kívül:
9. Mít cselekszik azért a szőlőnek ura?
Eljön és elveszíti a gazdákat és a szőlőt másoknak adja.

51. JELENÉS.

Az írás bizonyossága.

10. Ezt az Írást sem olvastátok?
Amely követ az építők megvetettek,
Az lett a szegelet fejevé.
11. Az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemek előtt.
12. És igyekeznek valá Őt megfogni,
És félték a sokaságtól;
Mert tudták, hogy rájok mondta a példázatot.
És elhagyván Őt, elmenének.

XIX. ÉNEK.

Krisztus országában.

Nem pénz ott az adó, hanem lélek, — Nem érzékiség az élet tartalma, hanem szentség, — Nem Dávid fia,
hanem Dávid Ura,

55. JELENÉS.

Nem pénz ott az adó, hanem lélek.

És elküldének hozzá némelyeket
XII. 13. A farizeusok és a herodiánusok közül,
Hogy fogják meg Őt szóval;

14. Azok pedig eljövén, mondának néki:

Mester, tudjuk, hogy te őszinte vagy
És nem gondolsz senkivel,
Mert nem nézel emberek személyére,
Hanem őszintén az Isten útját tanítod:
Szabad a császárnak fejadót adni?
Adjunk vagy ne adjunk?

15. Ő pedig tudva képmutatásukat, monda nékik
Mit kísértetek engem?

Hozzatok nekem egy dénárt, hogy lássam.

16. Azok pedig vivének;
És monda nékik: Kíé ez a kép és a felírás?

Azok pedig mondának néki: A császáré.

17. És felelvén Jézus, monda nékik:
Ami a császáré, adjátok meg a császárnak;
És ami az Istené, az Istennek.
És elcsodálkoznak Őrajta.

56 JELENÉS.

Nem érzékiség az élet tartalma, hanem szentség.

18. És jövének hozzá sadduceusok, kik azt mondják,
Hogy nincs feltámadás, és megkérdezik Őt,
Mondván: 19. Mester, Mózes azt írta nékünk,
Hogy ha valakinek a fivére meghal,
És feleséget hagy hátra és gyermekeket nem hagy,
Akkor fivére vegye el annak feleségét,
És támasszon magot az ő fivérének.

20. Vala hét fivér, és az első feleséget vőn,
És meghalván, nem hagyta magot.

21. És a második elvevé azt, és meghala,
Nem hagyván magot, és a harmadik szintén.

22. Elvevék őt mindheten, és nem hagyának magot.
Mind közt utoljára meghala az asszony is.

23. A feltámadáskor melyiküknek lesz a felesége?
Mert mind a heten birták őt feleségül.

24. Monda nékik Jézus: Nem ebben *) tévedtek?
Mivelhogy nem ismeritek az Írásokat, sem az Isten hatalmát.

*) T. i. a példában tévednek. Amivel bizonyítani akarnak, az viszi őket tévedésbe tudatlanságuk folytán,

- XII. 25. Hiszen, mikor a halálból feltámadnak,
Sem nem házasodnak, sem férjhez nem adatnak,
Hanem úgy vannak, mint angyalok a mennyben.
26. A halottak felől pedig, hogy feltámadnak,
Nem olvastátok-e a Mózes könyvében a Csipkebokornál,
Miképpen szólott néki az Isten, mondván:
En vagyok Ábrahám Istene és Izsák Istene és Jákob Istene?
27. Nem holtak Istene Ő, hanem élőké; nagyon tévedtek.

57. JELENÉS.

Nem Dávid fia, hanem Dávid Ura!

28. És hozzá menvén egy az írástudók közül,
Ki hallotta őket yetekedni, s tudta, hogy jól felelt nékik,
Meggkérde Őt: Melyik parancs az első mind közt?
29. Felele Jézus, hogy első: Halljad Izrael: Az Úr a mi Istenünk.
30. Az Úr egy, és szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szivedből
És teljes lelkedből és teljes elmédből és teljes erődből.
31. A második ez: Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.
Nagyobb ezeknél, más parancsolat, nincsen.
32. És monda néki az írástudó: Helyes, Mester, igazán mondád,
Hogy Ő egy, és nincs kivüle más.
33. És szeretni Őt teljes szívből és teljes értelemből
És teljes lélekből és teljes erőből;
- És szeretni a felebarátot, mint önmagát, sokkalta több
Minden égő áldozatnál és véres áldozatnál.
34. És Jézus látván, hogy okosan felelt, monda néki:
Nem messze vagy az Isten országától.
- És többé senki nem meri vala Őt megkérdezni,
35. És felelvén Jézus, mondja vala, tanítván a templomban:
Hogyan mondják az írástudók, hogy a Krisztus Dávidnak fia?
36. Maga Dávid mondta a Szent Lélek által:

- Monda az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobb kezem felől,
Míglen ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem.
37. Maga Dávid mondja Őt Úrnak; és honnét Fia néki?
És a nagy sokaság hallgatja vala Őt örömet.

XX ÉNEK.

A múltó világ.

E világ virága és hervadt levele. — E világ vége. — E bomló világban Krisztust kell visszavárni.

58. JELENÉS

E világ virága és hervadt levele.

38. És tanításában mondja vala nékik:
Őrizkedjete az írástudóktól,
Akik szeretnek hosszú ruhákban járni,
- És a köszöntéseket a piacokon,
39. És az első padokat a zsinagógákban,
És az első székeket a lakomákon,

XII. 40. Akik felemésztik az özvegyasszonyok házait
És színből hosszan imádkoznak.
Ezek nagyobb kárhozzátást fognak venni.

41. És leülvén a persellyel szemben,
Nézi vala, hogyan tesz a sokaság pénzt a perselybe;
És sok gazdag sokat tesz vala.

42. És jövén egy szegény özvegy asszony, tőn két fillért,
Azaz egy krajcárt;

43. És előszólitván tanítványait, monda nékik:

Bizony mondom néktek,
Hogy ez a szegény özvegy asszony többet tett mindeneknél,
Akik tettek a perselybe.

44. Mert valamennyien az ő bővölködésükből tettek;
Ez pedig az ő szűkölködéséből,
Amije csak volt, mindenét odatette, egész életét.

59. JELENÉS.

E világ vége.

- XIII. 1. És mikor kiment a templomból, monda néki egyik tanítványa:
Mester, nézd, micsoda kövek és micsoda épületek!
2. És Jézus felelvén, monda néki: Látod ezeket a nagy épületeket?
Nem hagyatik kő kövön, mely le nem romboltatnék.
3. És amint az Olajfák hegyén ül vala a templommal átellenben,
Meggérdé Őt külön Péter és Jakab és János és András:
4. Mond meg nékünk, mikor lesznek ezek, és mi a jele,
Mikor mindezeknek be kell teljesedni?
5. Jézus pedig kezdé mondani nékik:
Vigyázzatok, hogy valaki el ne tévelyítsen benneteket.
6. Sokan fognak jöni az én nevemben,
Mondván, hogy én vagyok, és sokakat eltévelyítenek.
7. Mikor pedig hallotok háborúkat és háborúk híreit,
Meg ne ijedjete: meg kell lenni; de még nem a vég.
8. Mert nemzet támad nemzetre és ország országra;
Lesznek földindulások helyenként, lesznek éhínségek.
9. Vajadások kezdetei ezek, vigyázzatok pedig magatokra:
Elárulnak titeket törvényszékeknek, és zsinagógákban megvernek;
És helytartók és királyok elé állítottok értem, bizonyoságul nékik,
10. És minden nép közt hirdettetni kell előbb az evangéliumnak.
11. És mikor visznek benneteket beárulni,
Ne gondolkozzatok előre, mit mondjatok, hanem ami néktek
Adatik abban az órában, azt mondjátok;
Mert nem ti vagytok azok akik szóltok, hanem a Szentlélek.

- XIII.12. És elárúl testvér testvért halálra és atya gyermeket;
 És gyermekek támadnak szüleikre, és megölik őket.
13. És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért;
 Aki pedig végig helyt áll, az megtartatik.
14. Mikor pedig látjátok a pusztítás utálatosságát
 Állni, ahol nem kell (az olvasó értse meg!);
 Akkor, akik Judeában lesznek, meneküljenek a hegyekbe;
15. Aki pedig a háztetőn, le ne szálljon, se be ne menjen,
 Hogy elvigyen valamit házából;
16. És aki a mezőn, vissza ne forduljon, hogy elvigye ruháját.
17. Jaj pedig a viselős asszonyoknak,
 És a szoptatósoknak azokban a napokban!
18. Imádkozzatok pedig, hogy ne télen legyen.
19. Mert lesznek azok a napok szorongattatás,
 Amilyen nem volt a teremtés kezdetétől,
 Melyet Isten megteremtett, mostanig, nem is lesz.
20. És, ha meg nem rövidítette volna az Úr a napokat,
 Nem tartatott volna meg egy test sem.
 Hanem a kiválasztottakért, akiket kiválasztott,
 Megrövidítette azokat a napokat.
21. És akkor, ha valaki azt mondja nektek:
 Ime itt a Krisztus, ime ott, ne higyjétek.
22. Mert támadnak hamis Krisztusok és hamis próféták,
 És adnak jeleket és csodákat,
 Hogy eltévelyítsék, ha lehet, a választottakat.
23. Ti pedig vigyázzatok, im' előre megmondtam néktek mindent.
 Hanem azokban a napokban,
24. Az után a szorongattatás után a nap elsötétedik
 És a hold nem adja fényét.
25. És a csillagok az égről leesnek és az égi hatalmak megrendülnek.
26. És akkor meglátják az Embernek Fiát
 Eljöni felhők között nagy hatalommal és dicsőséggel.
27. És akkor elküldi angyalait,
 És egybegyűjti választottjait a négy szelek felől,
 Föld peremétől ég pereméig.
60. JELENÉS.
- E bomló világban Krisztust kell visszavárni.*
28. A figefától pedig tanuljátok meg a példázatot.
 Mikor annak az ága már zsenge lesz, és hajtja a leveleket,
 Tudjátok, hogy közel van a nyár.
29. Így ti is, amikor ezeket látjátok, hogy meglesznek, tudjátok,
 Hogy közel van, az ajtó előtt.

- XIII.30. Bizony mondom néktek, hogy nem múlik el ez a nemzedék,
Míg ezek*) mind meg nem lesznek.
31. Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim el nem múlnak.
32. De arról a napról vagy az óráról senki sem tud,
Sem az angyalok a menyben, sem a Fiú, hanem csak az Atya.
33. Meglássátok, vigyázzatok, mert nem tudjátok, mikor van az idő.
34. Mint a távollevő ember, mikor elhagyta házát,
Szolgáinak adta a teljhatalmat, kinek-kinek a maga dolgát,
És az ajtónállónak megparancsolta, hogy vigyázzon.
35. Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mikor jön meg a ház ura,
Este vagy éjfélkor, vagy kakas-szóra, vagy reggel?
36. Nehogy hirtelen megjövéen aludva találjon benneteket.
37. Amit pedig néktek mondok, mindeneknek mondom: Vigyázzatok!

*) T. i. az 5—8. versekben mondott dolgok.

HATODIK KÖNYV.

Krisztus diadala a halál felett.

A hívek körében — A bűnösök kezében. — A pogányok kezében. — A halálon túl.

XXI. ÉNEK.

A hívek körében.

Felkenetés a temetésre. — A húsvéti bárány. — A vérszövetség.

61. JELENÉS.

Felkenetés a temetésre.

- XIV. 1. Vala pedig a husvét és pogácsás ünnep két nap múlva,
És töprengnek vala a főpapok és az írástudók,
Hogyan fogják meg csellemel és öljék meg Őt, 2. mert mondának,
Ne az ünnepen, nehogy talán népzavargás legyen.*)
3. És mikor Bethániában vala a bélpoklos Simon házában,
Amint az asztalnál ül vala, jöve egy asszony,
Akinél egy alabástrom valódi drága nárduskenet vala,
És összetörvén az alabástromot, a fejére önté.
4. Némelyek pedig méltatlankodnak vala maguk között,
Mire való volt a kenetnek ez az elvesztegetése?
5. Mert el lehetett volna ezt adni háromszáz dénáron felül,
És a szegényeknek adni, és rá rivallnak vala.
6. Jézus pedig monda: Hagyjátok őt!
Miért háborgatjátok őt? Jó dolgot cselekedett én velem:
7. Hisz a szegények mindig veletek vannak,
És amikor akartok, azokkal mindig cselekedhettek jót;
Én pedig nem vagyok mindig nálatok.
8. Ez, amit bírt megtette:
Előre megkenete a testemet a temetésre.
9. Bizony mondom pedig néktek:
Valahol prédikáltatik az evangélium az egész világon,
Amit ez tett, azt is beszélnek az ő emlékezetére.

*) Tehát ünnep utánra tervezték a kivégzést, de a Judás ajánlata változtatott az eredeti terven.

- XIV.10. És Júdás Iskáriótes, a Tizenkettők egyike,
Elméne a főpapokhoz, hogy Őt elárulja nekik.
11. Azok pedig mikor meghallák megörülének,
És ígérék, hogy pénzt adnak néki, és tőpreng vala,
Hogyan adja Őt kezökbe kellő alkalommal.

62. JELENÉS.

A húsvéti bárány.

12. És a maccót*) első napján, mikor a pászkát**) áldozzák vala,
Mondának néki az ő tanítványai:
Hol akarod, hogy elmenvén elkészítsük, hogy megedd a pászkát?
13. És elküldé kettőt tanítványai közül és monda nékik:
Menjétek be a városba és előtökbe jön egy ember,
Aki egy korsó vizet visz, kövessétek azt, 14. és ahová bemegy,
Mondjátok a házi gazdának, hogy a Mester mondja:
Hol az én szállásom, ahol a pászkát tanítványaimmal megegyem?
15. És az mutatni fog nektek egy nagy felházat,
Szőnyegekkel beterítve, készen: ott készítsétek el nekünk.
16. És elmenének a tanítványok és jutának a városba,
És úgy találák, amint mondta nékik, és elkészíték a pászkát.
17. És mikor este lőn, elméne a tizenkettőkkel.
18. És amint asztalnál ülnek és esznek vala, monda Jézus:
Bizony mondom néktek,
Hogy ti közületek egy elárul engem, aki velem eszik.
19. Kezdének szomorkodni és mondani neki egyenként: Csak nem én?
20. Ő pedig monda nékik: Egy a Tizenkettők közül, aki velem márt a tálba.
21. Mert az Embernek Fia bizony elmegy, mint meg van írva róla.
De jaj annak az embernek, aki által az Embernek Fia elárultatik,
Jobb lett volna annak, ha nem született volna az az ember.

63. JELENÉS.

A vérszövetség.

22. És amint esznek vala, vevén a kenyeret,
És megáldván, megtöré,
És adá nékik és monda: Vegyétek, ez az én testem.
23. És vevén a poharat, hálát adván adá nékik,
És ivának belőle mind.
24. És monda nékik: Ez az én vérem, a szövetségvér,
Mely sokakért kiontatik.
25. Bizony mondom néktek, hogy többé nem iszom
A szőlőtő gyümölcséből, addig a napig,
Amikor újjon iszom azt az Istennek országában.

*) Kovásztalan kenyerek, laska formában.

**) A húsvéti bárány és a belőle álló vacsora.

XXII ÉNEK.

A bűnösök kezében.

Megverem a pásztort. — Hogy beteljenek az írások. — Nem ismerem azt az embert.

64. JELENÉS.

Megverem a pásztort.

- XIV.26. És miután dicséretet énekeltek, kimenének az Olajfák hegyére.
 27. És monda nékik Jézus, hogy mind el fogtok botlani,
 Mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok.
 28. Hanem feltámadásom után előttetek megyek Galileába.
 29. Péter pedig monda néki: Ha mind elbotlanak is, de nem én!
 30. Mondta néki Jézus: Bizony mondom néked, hogy ma,
 Ez éjjel, mielőtt a kakas kétszer szól, háromszor megtagadsz engem.
 31. Az pedig még annál inkább beszél vala:
 Ha meg kell is veled halnom, meg nem tagadlak téged!
 De hasonlóképpen szólnak vala mindnyájan is.

65. JELENÉS.

Hogy beteljenek az írások.

32. És menének egy helyre, melynek neve Getsemáné,
 És monda tanítványainak: Üljetek le itt, míg imádkozom.
 33. És maga mellé vevé Pétert és Jakabot és Jánost,
 És elkezdte rettegni és csüggedni, 34. és monda nékik:
 Igen szomorú az én lelkem halálig:
 Maradjatok itt és vigyázzatok. 35. És kissé előre menvén,
 A földre esék és imádkozék,
 Hogy, ha lehetséges, múlték el tőle az az óra, 36. és monda:
 Abbá, óh Atyám, minden lehetséges néked,
 Vidd el tőlem e pohárt; de nem amit én akarok, hanem amit Te!
 37. És eljőve és aludva találá őket és monda Péternek:
 Simon, alszol? Nem tudtál egy órát vigyázni?
 38. Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne jussatok.
 A lélek ugyan kész, de a test gyenge.
 39. És ismét elmenvén, imádkozék, ugyanazon szót szólván,
 40. És ismét eljövén, aludva találá őket,
 Mert szemek nehezek valának, és nem tudták, mit feleljenek néki.
 41. És eljőve harmadszor is, és monda nékik:
 Alusztok tovább és nyugosztok? Elég. Eljött az óra: imé kiadatik
 Az Embernek Fia a bűnösök kezébe.
 42. Keljetek fel, menjünk, íme árulóm elközelgett. 43. És tüstént,
 Mikor Ő még beszél vala, megjelenék Júdás,
 Egy a Tizenkettők közül, és vele sokaság kardokkal és botokkal,
 A főpapoktól és az írástudóktól és a vénektől.
 44. Adott pedig az, aki Őt elárulá, jelt, mondván: Akit megcsókolok,
 Ő az, fogjátok meg azt, és vigyétek el biztonságban.
 45. És jövén tüstént hozzá lépve, monda: Mester! és megcsókolá Őt.
 46. Azok pedig reá veték kezeiket és megfogák Őt.
 47. Egy valaki pedig az ott állók közül kirántván kardját,
 Megcsapá a főpap szolgáját, és levágá a fülét.

- XIV.48. És felelvén Jézus, monda nékik :
 Mintegy tolvajra úgy jöttetek ki,
 Kardokkal és botokkal, engem megfogni.
49. Naponként nálatok valék a templomban tanítván,
 És nem fogtatok meg engem.
 De, hogy beteljesedjenek az Irások.
50. És elhagyván Őt elfutának mind.
51. És egy ifjú követi vala Őt, egy gyolcsot öltve testére,
 És azt megfogák, 52. az pedig
 Hátra hagyván a gyolcsot, meztelenül meneküle.

66. JELENÉS

Nem ismerem azt az embert,

53. És elvezeték Jézust a főpaphoz, és összejövének hozzá mind,
 A főpapok és a vének és az írástudók.
54. És Péter távolról követé Őt egészen be a főpap udvarába ;
 És ül vala a szolgálkkal, és melegszik vala a tüznél.
55. A főpapok pedig, és az egész tanács,
 Keresnek vala tanubizonyyságot Jézus ellen,
 Hogy őt megöljék, és nem találnak vala.
56. Mert sokan tőnek ellene hamis tanubizonyyságot,
 És egyezők a tanubizonyyságok nem valának.
57. És némelyek felállván, hamis tanubizonyyságot tőnek ellene,
 Mondván, 58. hogy mi hallottuk, mikor Ő azt mondta,
 Hogy én lerontom a templomot, ezt a kézzel csináltat,
 És harmad napra más, nem kézzel csináltat épitek.
59. És így sem vala egyező az ő tanubizonyyságuk.
60. És felállván a főpap a középre,
 Megkérdezé Jézust, mondván : Nem feelsz rá semmit,
 Amit ezek ellened vallanak ?
61. Ő pedig hallgat vala, és semmit sem felele.
 Ismét megkérdezé Őt a főpap,
 És monda néki: Te vagy a Krisztus, az Áldottnak fia ?
62. Jézus pedig monda: Én vagyok.
 És meglátjátok az Embernek Fiát ülni a Hatalomnak jobbján
 És eljöni az ég felhőivel.
63. A főpap pedig meghasítván ruháit monda :
 Mi szükségünk van még tanúkra ?
64. Hallottátok a káromlást, mi a véleményetek ?
 Azok pedig mind elítélék Őt, hogy méltó halálra.
65. És elkezdék némelyek leköpní Őt,
 És letakarni az arcát és ököllel verni Őt,
 És mondani néki: Prófétájl!
 És a szolgálk arculütésekkel fogadják Őt.
66. És mialatt Péter alatt vala az udvarban,
 Jöve egy a főpap szolgálóleányai közül,

XIV. 67. És látván Pétert melegedni, rátekintve monda :

Te is a Názáretivel valál, a Jézussal.

68. Ő pedig megtagadá, mondván : Nem ismerem,
Nem is tudom, te mit mondasz.

És kíméne az előudvarba, és a kakas megszólala.

69. És a szolgálóleány látván őt, kezdé ismét mondani
A mellette állóknak, hogy ez azok közül való.

70. Ő pedig ismét megtagadá, és egy kis vártatva ismét
A mellette állók mondának Péternek :

Valóban közülök való vagy, mert galileai is vagy !

71. Ő pedig kezdé átkozódni és esküdni,
Hogy nem ismerem azt az embert, akit mondotok !

72. És azonnal megszólala a kakas másodszor.
És megemlékezik Péter a mondásról, amit Jézus monda néki,
Hogy mielőtt a kakas kétszer szól,
Háromszor megtagadsz engem, és felzokogva sír vala.

XXII. ÉNEK.

A pogányok kezében.

Te mondd. — Üdvöz légy, zsidók királya. — Másokat megtartott . . .

67. JELENÉS.

Te mondd.

XV. 1. És mindjárt reggel tanácsot tartván a főpapok

A vénekkél és írástudókkal,

És az egész tanács, megkötözvén Jézust, elvívék,
És kezébe adák Pilátusnak.

2. És megkérde őt Pilátus : Te vagy a zsidók királya ?
Ő pedig felelvén néki, monda : Te mondd.

3. És vádolják vala őt a főpapok nagyon,

4. Pilátus pedig ismét megkérde őt, mondván :
Nem felelsz semmit ?

Imé mily sokkal vádolnak téged.

5. Jézus pedig többé semmit nem felele,
Úgy, hogy Pilátus csodálkozik.

6. Ünnepenként pedig szokott vala nékik elbocsátani
Egy foglyot, akit épen kérnek vala.

7. Vala pedig az úgynevezett Barabbás elfogva a felkelőkkel,
Kik a felkelésben gyilkosságot követtek el.

8. És felvonulván a sokaság, kezdé kérni,
Amint mindig cselekszik vala nékik.

8. Pilátus pedig felelvén nékik monda : Akarjátok,
Hogy elbocsássam néktek a zsidók királyát ? 10. mert tudja vala,
Hogy irigységből adták őt ki a főpapok.

11. A főpapok pedig felizgaták a sokaságot,
Hogy inkább Barabást bocsássa el nékik.

12. Pilátus pedig ismét felelvén, monda nékik :

Mit akartok tehát, hogy cselekedjem azzal,
Akit zsidók királyának mondotok?
XV. 13. Azok pedig ismét kiáltának: Feszítsd meg Őt!

14. Pilátus pedig mondja vala nékik:
Mert mi gonoszt cselékedett? Azok pedig
Még inkább kiáltának: Feszítsd meg őt!

15. Pilátus pedig a sokaságnak eleget akarván tenni,
Elbocsátá nékik Barabást,
És kézbe adá Jézust, megostorozván, hogy megfeszíttessék.

68. JELENÉS.

Üdvöz légy, zsidók királya!

16. A katonák pedig elvívék Őt, be a palotába, ami Pretorium;
És összehívák az egész csapatot.

17. És felöltöztetéek Őt biborba, és feltevének neki egy koronát,
Amit tövisből fonának.

18. És elkezdék Őt köszönteni: Üdvöz légy, zsidók királya!

19. És verik vala a fejét náddal,
És leköpi vala Őt és térdet hajtván előtte, imádják vala Őt.

20. És mikor megcsúfolták Őt,
Levetköztetéek Őt a biborból és felöltöztetéek a saját ruháiba;
És kivívék Őt, hogy megfeszítsék Őt.

69. JELENÉS.

Másokat megmentett.

21. És kényszerítének egy arra menőt,
Cyrénei Simont, ki a mezőről jön vala,
Alekszänder és Ráfusz atyját, hogy vigye az ő keresztjét.

22. Így vigyék Őt a Golgotára,
Egy helyre, ami megmagyarázva Koponyahely.

23. És adának néki inni mírhas bort,
Ő pedig nem fogadá el.

24. És megfeszítik Őt és elosztják vala ruháit,
Sorsot vetvén rájuk, ki mit vegyen el.

25. Vala pedig három óra. Akkor feszíték meg őt.

26. És az ellene való vád felirata
Oda vala írva fölébe: A zsidók királya.

27. És vele együtt megfeszülének két tolvajt,
Egyet jobbjá felől és egyet balja felől.

(28.)29. És akik mellette elmennek, káromolják vala Őt,
Fejüket csóválván és mondván:

30. Hah, templomlerontó és harmadnapon felépítő,
Tartsd meg magadat, leszállván a keresztről!

31. Hasonlóképpen a főpapok is csúfolódván,
Mondának egymásnak az írástudókkal:
Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani.

- XV. 32. A Krisztus, az Izráel királya
Szálljon le most a keresztről, hogy lássuk és higgyünk.
És a vele megfeszítették ócsárolják vala Őt.

XXIV. ÉNEK

A halálon túl.

Sötétség a földön. — Hullá a sírban. — Élet a sír felett.

70. JELENÉS.

Sötétség a földön.

33. És mikor hat óra eljött,
Sötétség lőn az egész földön kilenc órákorig;
34. És kilenc órákor nagy hangon kiálta Jézus:
Eloi, Eloi, lemá sabaktani?
Azaz megmagyarázva: Én Istenem, én Istenem,
Miért hagytál el engemet?
35. És némelyek az ott állók közül,
Mikor hallák, mondának: Ime, Illyést hívja.
36. Egy pedig futa és egy szivacsot megtöltve ecettel
És nádra téve, inni ada néki, mondván:
Hagyjátok, lássuk, eljön-e Illyés levenni Őt.
37. Jézus pedig nagy kiáltást ejtve, meghala.
38. És a templom kárpítja kétfelé hasada fölítől aljáig.
39. Látván pedig a százados,
Ki vele szemben áll vala, hogy így hala meg, monda:
Ez az ember valóban Isten Fia vala!
40. Valának pedig asszonyok is,
Kik távolról nézik vala, köztük Mária Magdolna is,
És Mária a kis Jakab és Józse anyja, és Salomé,
Akik, mikor Galileában vala is
Követik Őt és szolgálnak vala néki, és mások sokan,
Akik vele mentek fel Jeruzsálembe.

71. JELENÉS.

Hullá a sírban.

42. És mikor már esteledék, mivel péntek vala, azaz előszombat,
43. Eljövén József, az Arimathiából való tisztos tanácsbeli,
Aki mága is várja vala az Isten országát,
Bátran beméne Pilátushoz, és elkéré a Jézus testét.
44. Pilátus pedig csodálkozék, vajon már meghalt?
És hivatván a századost, megkérde tőle, hogy régen meghalt-é?
45. És megértvén a századostól, odaajándékozá a hullát Józsefnek,
46. És vőn gyolcsot, és levéve Őt, begöngyölé a gyolcsba;
És elhelyezé Őt egy sírban, mely kősziklából vala kivágva.
És egy követ hengeríte a sír ajtajára.

72. JELENÉS.

Élet a sír felett.

47. Mária Magdolna pedig és Mária, a Józse anyja,
Nézik vala, hová tétetett.

- XVI. 1. És szombat elteltével Mária Magdolna és Mária
A Jakab anyja, és Salomé
Vőnek fűszerszámokat, hogy elmenvén megkenjék Őt.
2. És igen korán, a hét első napján, elmenének a sírhoz,
Mikor felkelt a nap 3. és mondják vala magok közt:
Ki hengeríti el nekünk a követ a sir ajtajáról?
4. És amint odatekintenek, látják vala,
Hogy a kő el van hengerítve. Ugyanis igen nagy vala.
5. És bemenvén a sírba, látának egy ifjút, aki
Jobb felől ül vala. fehér palástba öltözve, és megdöbbenének.
6. Az pedig monda nékik: Ne döbbenetek meg.
A Názáreti Jézust kerésitek, aki megfeszítettett? Feltámadott.
Nincs itt: íme a hely, ahova tették vala Őt.
7. Hanem menjetek, mondjátok meg tanítványainak,
És Péternek, hogy elöttetek megy Galileába;
Ott Őt meglátjátok, amint megmondotta néktek.
8. És kijöven, gyorsan elfutának a sírtól,
Mert elfogta vala őket a reszketés és ámulás.
- És senkinek semmit sem szólnak, mert félnek vala.
9. De miután feltámadt reggel
A hét első napján, megjelenék először Mária Magdolnának,
Kiből hét ördögöt űzött vala ki.
10. Az elmenvén, hirül adá azoknak, akik Ő vele voltak vala,
És éppen gyászolnak és sírnak vala.
11. És azok, mikor hallották, hogy él és ő látta, nem hívék.
12. Ezek után pedig kettőnek közülök útközben jelenék meg,
Más alakban, mikor a mezőre mentek.
13. Azok is elmenvén, hirül adák a többieknek; nékik sem hívének.
14. Utóbb, mikor asztalnál ülnek vala, megjelenék a Tizenegyeknek,
És szemökre hányá hihetlenségöket és keményszívűségöket,
Hogy azoknak, akik látták Őt feltámadva, nem hívének.
15. És monda nékik: Elmenvén az egész világra,
Prédikáljátok az evangeliumot minden teremtésnek:
16. Aki hisz és megkeresztelkedik, idvezül, aki pedig nem hisz, elkárhozik.
17. Jelek pedig a hívőket ezek követik:
Az én nevemben ördögöket űznek ki,
Új nyelveken beszélnek, 18. kigyókat vesznek fel,
És, ha valami halálosat ísznak, nem árt nékik,
Betegekre teszik kezeiket, és meggyógyúlnak.
19. Az Úr most már, miután beszélt velök, felviteték mennybe,
És üle az Isten jobbjára felől, 20. azok pedig kimenvén,
Prédikálának mindenütt, az Úr együtt munkálkodván,
És az ígét erősítvén a rá következő jelek által. Ámen.

VÉGE.